ቲልአቢብ

ስፈቱ ብሉም ስሙጥርነቱ የተደበቀና የተለየ ነገር ያለበት ያስመስለዋል። ለትንሽ-ትልቁ ጉዳይ ቀጠሮ የምንሰራው ቲልአቢብ ነው።

የጉዳይ ቀጠሪየ በቅርብ ያወቅሂት ጉብል ሁና፣ እግራ መንገዴን ደግሞ የት/ቤት የደብተር-ከረጅ እዚያ ይረክሰል ብለ ውኛል። ከ ውሮፖም ሆነ ከሀገሪቱ የዉርታ-ዉርቅ ግምረቻ አጥር -አዘላይ የለባ ነጋዴው ሸቀጥ የሚያግክልበት ከተማ ነው። ወራጅና የመንግስት አገልግሉት ንብረት ሳይቀር ደሸጠበታል፤ በጣም ረጂም ጊዜ ፈጅቸ ከሰበሰብኪት ወረቴ የፈራተባ ገምሽ በኪሴ ቲፕሪያለሁ አጋጣሚ ለኔ ያለው ጥብቶ መሳይ ነገር ቢጥልልኝ በግለት። አነሳሴ፤ ጠዋቱን ከቀጠሪየ ጋር አሰልፈ፤ የቀትር በታቹን በዚያው ውስጥ-ለ ውስጥ ስሸሉክሉክ ቶይቸ ምሽቱን ከ ዮናታንና ሮቤርት ጋር በ ደዚንጉፍ ስንዘንጥ ልናመሽ በ ኛ የመዝገቤ ተራ አስምረበታለሁ። ዮናታን- ሀንዲዊ፤ ሮቤርት- ፈረንሳዊ ሆዋ አብረውኝ የሚወጡና የሚገቡ ጊዶኞቸ ናቸው።

ደዚንጉፍ ዝነኛ ነው በጉደኛው ቲልአቢብ ውስጥ ብዙ ሴባ ጉዳናወችን የበዘበዘ ሽንጣምና ወርዳም ነው። የምእራብ ዘመን-አነሳሽ ቅራትምባ የመዋነያ እምብርት ነው። ቢያንስ በዚያ ጉዳና ላይ ሊዘንጥ የሚሄድ ሰው ሁሉ እንጂያ መባሉን ይስማማል። ፈረንሳ ዮች በዉርታ-ዉርቁና በሽቶ ግብነት፤ በመንሸራሸር ደግሞ ሌሉች ምእራብ ውያን በቁጥር ይመታሉ። ፈረንሳ ዮች ምንጊዜም ከዚያ የመንገድ መርከብ ጠፍተው አያውቁም። ታዲያ በስራ-ኤሉችም ሆነ በጉብኝወች ከርታ ላይ በመሪነት ጉልቶ የሚሰመርበት ነጥብ ነው።

የጉዳናው ስየማ ከንድ የኤርፕ ሰው ታሪክ ጋር የተያዘ ሲሆን ልጂገረድም ሆነች ምራቅ የዋጠች ሴት ዛሬ እሰኪእንደሀ በደዚንጉፍ ስትል፤ ከስእል ያየችውን መሸቀርቀርና ትክለ-ሀክል ለመግለፅ ከንዶቿን ከርፈፍና ደገን፣ ጣቶቿን ዘርዝር፣ ዳሌዋ የሂሊት ዘንበል፣ ወገቢንም ሰበር አድርጋ ስትትወነወዝ ኩታዋን አጥባ የምታናጥጥና የምታዳርቅ ሀበሻ ነው የምትመስል ው። ከንገት እሰክዳሌዋ መዳፏን አስታክ በማውረድ ስትመስል ው፤ አይኗ ከሚሰራው የመቅለብለብ ታሪክ ጋር ሲደመር ያልንተንሰለከከችው (እንደደዚንጉፍ) ልጂገረድ ሁሉ፤ የሚጉላ ወራቷን ልታዳርስ፣ ንስህ የከረመችና በእህል የተቀጠች የሀበሻዋን ትንት ልጂገረድ መስላ ታርፈለች ለዚያች ፈታ ብቻእንጂ

የተንሰለከከች ብትሆን የግድ እንዲያ ግድረግ ባልታያትም ነበር።

ከንደሀ ያለ ዝና የተነሳ ገርደፍዲፈውና ግደለሹ ሰው አልፈልፎ ሳይን ትእይንት መለመጫ ጣል-ጣል ሲልበት በቀር አብዛኛው ደሀና ለብሳ የሚወጠበት ጉዳና ነው። ሰሞነኛ፣ የከረመና እንዳገና የሚነሳው የጥንት የዉርት ቅድ ሁሉ ጉዳናውን ይሞለዋል። የትክል ግደለሽነት ከልሆነ ግንኛውም የተለበሰ ነገር ሁሉ ራሱን የቻለ ኪነት ሁዋ የሚታደበት በታ እንዲያ አሳ የሁም። ለግኛች የሚለብሱት ሁሉ እዚያ መንገድ እሰኪልወጡ ድረስ ችግር የፈጠረው ስእል ሳይሆን የዚያ አለባበስ ኪነተኞች ነው የሚመስሉት። አንድ ለግኝ ልብሱን ሊሸጥ ቢዘረጋ ጠያቂም አይጠፋም። ያክል ውዝዋዜውና የያንዳንዱ ልዩ ባህሪ አይንን አሸኛርሮ ይገዘዋል። ሁሉም፤ መዘናት "ሊህዝንኬፍ በደዚንጉፍ" ብሉ ነውና የሚወጣው የምሹቱን ጊዚያችን ድልደላ የመጣው ከንደሀ ያለ ወረ በመሸቀል ነበረ።

ታዲያ፤ ያን ያህል ባይጋነንም፤ የተሰፈርኩት ሰግዩ ያህያ ሆድ መሆን ሲጀምር ነበር። ዋናው ያውቶቡስ ክብንያ «ኤጉድ» በመባል የሚታወቀው ነው። ወጣት አንበሳና ጉሽ-ጉንደር ያንበሳ ስምሪት ቢሉትም ይሆናል- ኤጉድ እሰራኤል ውስጥ በገልግሉት ሲያረጅ ታድስ የሚሸጠው ለኢትዮጵያውን አሊያም ላንዳንድ መሰል አፍሪካውያን ነው ተብሉ ይታማል፤ ትክለ-ሀክሉን ሳንሰላስለው ሀቅም ይመስላል። እሰራኤሉች በፈንታቸው፤ ምችታም ያውቶቡስ ስሪት በመሆኑ ብዙወች ሀይወት ይሉታል። አባባሉ ሽሙጥ የተንተራሰም ነው፤ ጀርመን ውስጥ ሂትለር በፈጂቸው ይሁዲውያን ስም፤ ለደም ማከሳሻ ያሁነኛው መንግስት የሚከናለው ንስህ ነው ብለው የወቅያዋስ ጠርዝ አሰላሪወች እንዳንዱ ያመታል። እናም፤ የቅፅል ስሙ ያንን ለመጫወት የተደረገ ተረብ ነው።

ሹፈሮች አይነት አለቸው። ሲከፉ መንግስት፣ ሲቸረ ባሀታዊ ናቸው። ከመቅመጫ ወንበረ ልክ አልፎ የሚቶመው የሚጠይቃቸውን የመውረጃ ነጥብ አቲፐረው አለመዘንጋታቸውን ያህል ቀን በጉደላቸው ጊዜ ትእግስታቸው መጥፐ ብሉ አልቶ በተጋሬነትና በባለጌነት ከግንም ያስልታቸዋል። በርግፐ የስራቸው መደራረብ የሚፈጥረው ሲሆን እንደሚችል መገመት አይከብድም። ቲኬት መቁረጥ፣ የወደቀ በንብ እናደለ መፈተሽ የሹፈር ስራ ነው። በር ከፈቻቸው ደግሞ ከረንቲ ነው። የቲከዋሉጅው ሽሚት የሰው አጋዥ ድህ አድርጊቸዋል ፐፈት የሚጋራ የለቸውም።

ከተሰፈርኩ ግማሽ ሰአት በሂላ፤ እድሚያቸው በሰግንያው

የሚገመት ሴትዮ ያውቶቡሱን እርከንና እርከ-በር ጊዜ ከልተዉ ወጡ። ዉብጠዉት የነበረዉን የመጌጊዣ ሂሳብ ለነጂዉ አስረክቡት። ሲሳ የነታቻቸዉ አዛውንት ወደለተቁላቸዉ የሬቶ ወንበር ሊያመራ ሲያማትራ ሾፈረ አንደበት በገዛ ንግግሩ፤ «ሴትዮ! ቲኬትሽን ወሰጅ! ደግሞም ጋዝ ስጭና ፈጠን ብለሽ ተቀመጭ፤ ከለልሽኝ!» ሲል የመሂጂ ግንኙጠቸዉን መያዝና ከድሚ መርዘም የጠነነ ሀይላቸዉን የተመለከተች መሀከለኛ እድሚ ሴት በተቀናና አጠጢይ ዜግ፤

«ሰዉ መኪና መሆን ጀመረ መሰል፤ የደከመች አሮጊት ሴትዮ ጋዝ ስጭ መባሏ- ጋዝ ጥናቡግ ሆነ ወይስ ሰዉም እንደተሸከርካሪ ነዳጅ የሚያቀባብል? ብልግና! የሷን እድሚ (ቲንቲዉ አንቱታ ይኑረዉ አይኑረዉ አይታወቅም) ላቅደርሰበት ተሰፋ ቆረጥክ?» ብሳ የጀመረችዉን ለከፋ ከቅርብ የተቀመጠ ሁሉ በጉጉጉም ሲያፀድቅላት የበለጠዉን ሀይል ገዝታ አንደበቷ ገነነ። «መኾለ-ሀፃናት የተረሳ ህፃን የተወ አይመስልም በሞታችሁ? ሲጠደፍ!» አለች።

ሀረግ ብትቆራርጥም የሚናገርና መልስ የሚሰጥ ሰዉ አልሆነም፤ የናታት መሆኑን ስትረዳ ወደሬትና ወደ ሂሳዋ የተቀመጠዉን ተሰፋሪ ተጠና እየተመለከተች፤ «በሞታችሁ፤ አያችሁ! ስንት የሰዉ አይነት አለ?» ብትልም የሚገፋ ሰዉ አልሆነም። ሰዉየዉን በደንብ ለታዘበ፤ የሴቶችን ጉዳይ አስመልክቶ በተከፈተ ሴሚናር ከልሆነ በቀር፤ ያዝኛ ወንዶችን አመል የወነ ነዉ የሚመስለዉ "ወንድ ልጅ በጣም ሲናገር ምላሱ የሴት፤ ሴት ልጅም "እልፍ ያለ ስትናገር መልስ አትሰጡ" ከሚሉት የወንድ አይነት የሆነ ነዉ የሚመስለዉ። ያን ያህል ስትለፈልፍ፤ ቢያንስ አሉታዊ መልስ ሊሰጣት ይገባ ነበረና። ተሰፋሪዉም ሊራዳት እፍ አዉጥቶ አልናገር አለ። እሷን እንዲያ አስለፍልፎ መርጋቷን ሲያረጋግጥ፤ አደብ ገዝቶና ፈገግታ ጨምሮ፤

«ሰግሽ ወይዘሮየ፤ ሀይሌ የመነጨዉ ሳይነጋ ጀምሮ ብዙ ሰዉ በግናገሪ ይሆን ይሆናል- ምናልባት። እሪ ለመሆኑ ቡና ያልቀመሰዉን ሰዉ ሁሉ በደረቀ ጮኽት ፀጥታ የምትነሽዉ ለምን ነዉ! መኾለ-ሀፃናት የረሳሁት ልጅ ቀርቶ ወገንም የለኝ! የተናገርሽዉ አባባል ከንች ሳይ የሚደንዝዝሽን ጉዳይ ይመስላል።» ሲላት፤ ከሴትዮዋ የቀደም ትችት ይልቅ እሱ የዘረፈባት ቀልድ ተሰፋሪዉን አዝናናዉ፤ ብቸኝነቱን አንተርሰ መናገሪ የብልጠት ቢሆንም ሆድ ይበረብራል። እሷን ግን ወደተራ ስድብና ንዴት ጠልታ እንድትገባ ነዳት። እየሰማት ትምህሆዉን

አታዮሉ (ያኔ እዉቶቡስ ዉስጥ ማዉስ አልተከለከለም) በተከሻ ዉና በጉን ሽንጡ፤ ከጁ ወዳፉ የትምህሆዉን አፀባሰድና አግግግ እያንቀባረረ፤ ድምፅ በሌለዉ ዝነጠ በስድብ ገረፋት። ተሉ ከሚናደዱዉ የሰዉ አይነት መሆኗን በልቶባታል። ከመትፀበት ንዴት ሬቷን አሰበጠዉ፤ ሰዉየዉ አይቻኩልም ነበረና ከዘራፍ ንግሩሬ ግጥቂያ እያወጣ መታት። ሬቷ ሲለወጥ በቀር ልታናግረዉ ሬራች። በሬንታዉ እቡን ትታ አይኗን ከሮጊቷ ላይ ወርወራ፤ «ሴትዮ ምን ትያለሽ?» ስትል፤ ሴትዮዋን ፈገግታ ወረራቸዉና ከእድሚያቸዉ ያልወጣ የመሰለ ወጣት ድምፅ ሰርተዉ፤

«እ ኽ ኽ ኽ! እኔን ምን ታደርግ ብለሽ ነዉ? እ...ኽ-ኽ! የመታብር አፍ ነዉ የምጠብቀዉ፤ ወጣትነት ከኔ ወደናንተ እያለፈ መሰለኝ፤ እ ኽ ኽ ኽ !» ሲሉ የሴትዮዋ ንግግር ሁሉንም ገሰጭ ሆነ። ጠበታቸዉን ሳይወግንና ሳያረክ ከመቅረቱ በቀር ነጅዉን ጨምሮ ጭርታ ባ ዉቶቡሱ ለቀቀበት።

ከንዲህ ያለ አንዳንድ አጋጣሚ በቀር ከድግሱ እድግስ የሚናገር ቀርቶ ከጠገብ የተቀመጠ ባለትዳሬን የሚያወራ ብዙ አይደለም። ከፀጥታዉ ብዛት ግን አንዳንዴ በለባቹ የከንድ ከወገብ መተሻሸት የሚፈጠረዉ ከሸከሻም የናደለን ዝርያ ጨርቅI ተሰርቅን የሚሉ ወጣት ተሰሳሚ ፍቅረኞችን ያሰቅታል። በተለይ እንዲህ ያለ ሰቀቀን ከረምቱ ወራት ላይ ይበዛል።

ውብ አድርጉ እንቅልፉ የወጣለት አሊያም ወፍራም ቡና በከቡር ዘበኛዉ ብርጭቆ የገጨ ከልሆነ የማያንጉሳች የለም። በጉዘ ምቾት እንፃር አለመጠጡቱ ይመረጣል፤ ከወንበሪም ሆነ ከ ዉቶቡሱ "ጆሊነት" (ጀርመን ዉስጥ አዲስ ሞዴል ከወጣ እዚህም ተሉ ይገኛል) የተነሳ ከሚመጣዉ መድቅስቀስ ሰዉነት ስለሚሰባብር ወፍራም ቡና መጠጣት እጉል ጤና አጥቶ መዉረድ ነዉ። ያልጠጣዉ ግን ሽፋሽፍቱን አጊጉል ከመርገብገብ ያድናልI መድቅስቀሱን በንቅልፍ ከልቶት ስለሚወርድ ቡና ያልጠጣ ብልጥ ነዉ።

ተሸከረ ተኛሁ ያለች ወይዘሮ፤ ስልት ከጠቀዉ ያውቶቡስ ዉዝዋዜ የተነሳ መሸከፏን ስታ፤ በትዝምዝም የተመታች ፍየል ይመስል እጥና፤ ራሷ ከመደገፊያዉ ወርዶ ከክርን መዉጊያዉ የወንበር ግገር ላይ ይወድቃል። ከዚህ እልፍሰል ደግሞ ጉልጉል እንደያዘ በሪ ምላሱ ያልተከወነለትና የሚያጊጉረዉ ጥቂት አይደለም። የኔ ታዛቢነትም ቢሆን ከግል ፍርሀት የተነሳ እንጂ (መዉረጂያ ነጥቤን እንዳለስት) ከሴላ ዉ የሚሰኝ አልነበረም። ጠቢያ ቢያሰለፈኝና አግድም ውረድ ቢለኝ፤ የጠላገር ነገር! የመመለሽ የ ነገር ትልት ግርግር የሚፈጥርና ሽብር የሚልትብኝ

ነው፤ ለጉዲይ የመደብኩትን ሂሳብም በጣም የሚያዝባቸኝ ይሆናል። ሳገራ ጥቁር-እንግዲ መሆኔ ታዛቢ ብቻ እንድሆን አስገደደኝ።

በንብ

ያንድ ሰአት ተኩሉን ጉዲና ፈጅቸው ቲል-አቢብ "ተሀና መርከዚት! " (ያውቶቡስ ጣቢያ) ስወርድ ዙሪያውን የከበበው የሞርከወችና የየመዋች አረብ-ቱመስ የሸቀጥ መዚታ ድምፅ ሀሪይ ያስታል። አረብ-ቱመስነቱን የሚለየው ም ጀርየ ነው። ያደክበት የዘረን ታና አይመሳሰልም፤ በምትኩ ከልተቱና የርግጽ አስለታሽችን ጉሮሮ የሚወጣውን ዜማ ነው የሚመስለኝ። ከመዚታ መሳሪያው ጩኸት ይልቅ አዚያሚው የሰው ድምፅ በጣም ደርቶና ርቶ ይሄዲል። እንግዲያ፤ የምእራቡ እንዲችእንዲች መዚታ ከውቶቡሱ ሞተርና ከሰው ወከታ ጋር ተዲብሉ ያተመቶግል፤ መዚታነቱን አጥቷል።

ሰው ግሬት በግሬት ይተራመሳል። ከተመከሮ፤ የሰው ግሬትና መተሻሸት ሲበዛ ለኪስ አወላቂ ያመቻል ይባልን ነበር የማውቀው። ቲል አቢብ ግን እንዲያ አይደለም! የተጠቀለለም ሆነ በገሀድ የወለቀ የወርቅ አለሉ ወይም ተመሳሳይ ዋጋ ያለው ንብረት ወድቶ የሚነሳው በፖሊሶች ብቻ ነው። የፖ/ጣቢያውን የጠፋ እቃ ማቂቻ ሰብሮ የበርበሪ ቡድን ከልበሳው በቀር የማይጠፈበት በታ አንድ እስራኤል ብቻ ነው። አንዱ ያንዱን ንብረት የማይመኝበት አገር ነው ለማለት አይደለም፤ የምኞት ነገር ከተነሳ የቅል ይሆናል- በጣም ብዙ ያናግራል። ብቻ፤ ከጣት ቀለበት የላቀ ነገር ወድቶ ሲያነሳ የታየ ሰው አደበባይ ያወቀው እብድ ነው። ከጭነት መኪና ተንከባሉ የወደቀ አሊያም አንድ ያረብ ድህ የረሳው ደብ፤ እስራኤልን እንደጨርስ የተጣለ ሬንጂ ተብሉ ይወራለታል፤ የሚያስተዛዝበው ነገር ቢዋር፤ ምንጊዜም በንብ ይጥላሉ የሚባሉት ፓለስቲናውያን ናቸውና፤ የሚጣለው በንብ እነሱንም ጨምሮ የሚያጠፋ መሆኑ አብሮ አለመነገረ ነው። ታዲያ ምንጊዜም ቢሆን ደብና አንዳንዴም ትልቁ የጂፋ ብርቱካን ሁሉ ሬንጅ ነው።... በእርግጥ ሰው አጥብቶ እንዲይዝል ግስለበሚያም ነው። አንዳንዱ አንዳንድ በንብ ያልመሰለ ነገር በንብ ሁዋ ይገኛል። ከዚህ ተንከል የተነሳ በርሳም ሆነ ክርታስ ጥለው ፍለጋ ወደፖ-ጣቢያ የወጡ ሰወች እቃ በማዝረክረክና ሰው በመረበሽ ተቅጥተው ጊዜቸውን ያነሰሉ። መታወቂያውን ጨምሮ ያልጠለ ከሆነም ወደፖሊስ ጣቢያ አለመሄዱ ይመረጣል- ከጊዙ

ዋጋ መቅሚው የሚያይል እየሆነ። ያም ሆዋ ንብረቱ መሆኑን የሚያሰምንበት አጭር መረጃ ከተገኘ ነው። አለዚያ ብዙ ዘመን ጠብቶና በጋዜጣ ታውጆ የኔ የሚል ሲገ ተወዳዳሪ ከልመጠበት ነው የወደቀ ንብረቱ ባለቤት የሚሆነው።

ከረጅም ጊዘ ሲወርዱ የነበረ ደንብ ነው፤ የመፀዳጂ ቤት ለመመልከት እይኔ ሲንቀዋለል፤ እሪታውን እያቀለጠው (እንደፈራሁት) የወታደር ቶዮታ ከዚያ የመኪናና የህዝብ ጋጋቴ መሀል ሲገባና ከከባቢው የነበረውን ህዝብ ከመትዕበት መሰወር ለማንሰላሰል ሳልበቃ፤ ከሂሳየ የመጠ ወታደር ፈትሮና አንጠላጥሉ ደዘኝ፤ «ምንድን ነህ! ብረት? አትሞትም ግለት ነው?» ሲል በፍፀም የተረዳሁት ነገር አልነበረም። ልከራከረው አልታጠኝም፤ መለየ ለባሽ ነውና የሚሰራኝን አላወቅሁም። እንዲንጠላጠለኝና ቀልቤ እንደተገፈፈ ወሰደ በየመደብረ ከተጠጋው ሰው ጨመረኝ። የዚህን ግርግር ምክንያት የተረዳሁት እንድ ቅን ሰው፤ «ፈንጅ ከውቶቡሱ ውስጥ ተጣምዶ ስለተገኘ ነው» ባለኝ ጊዜ ነበር። ነገርየው ተጠርቶ ሲያልቅ ሆዱን በፈንጅ የተቀደደ የህፃን ወተት የተያዘበት ፔርጫዝ ነበር። በፉታ ህይወት እንዳገና እንዳነበረ ሆነ።

ድንጋጤ፤ ፍርሀትና ሀፍረት እንዳተጫነኝ ቀጥሪየን ባይን ልይዝበት ከምችልበት አሰቻ በታ ላይ ከመንገድ ጠርዝ መከተሪያ ብረት ላይ ተንጠላጥየ ተቀመጥኩ።

"ወዲ ትግራይ ደሀ?"

ከረጮቱ ለቆ በጋው መግበት የጀመረበት ጊዜ ነው። የከረመ ሰውነታቸውን ነፋስ ለማስመታት፤ ተብእታዩን አለም በልብ ሊያስመነዝረና አጉምጅ! የሚሉ ይመስል፤ የህፍረተ-ስጋ ቁጥር ክፍላቸውን የፈጠጠው ቡታንታቸው እያሰለፈ እያስመታው፤ አነስታይ አለማቱ የመወፈን ወለል ሞልተውታል። ከትእይንት ወደትእይንት ላይን መፈሰሻ፤ እንቅስቃሴው ስልት የጠበቀ ነው። እንደበቆሌ እሸት ጠበሽ አራጠው ከተቀመጡትና ጭን-ፈታቸውን ላት የሚያስለበልቡ ይመስል ከጣብቂያ የተመሰገውን የቁምጣ ከናፍርት እምልጪ ወጣሁ ያለው ረዣዥም ፀጉር ሲያዩት (ባበሸች በጣም ብልግና ነው)፤ ነፋስ መቂቂም ያቃተውና ወገቡ ያልጠና አሊያም ከብት በሸከፋው ድጦት ከመንጋው መሀል ስረ ቀርቶ

ከጠራ አለት ላይ ተንሰሁ፤ ቀረሁ ያለ የግራምጣ ነዶ ይመስል። ወደፊትና ወደ ሂለ ማእዘናት ዝዘው የሰውነታቸውን የግል ስጦታ ለማወዳደር እድል ሰጥቶኛል። ያሰለፍኩት ግማሽ ሰአት ከዚህ ትእይንት የተነሳ አልተሰማኝም። በለቅጠሮቦን የጠዋቱ ትራፊክ መክነፍ ይንሰት አለውቅኹም፤ እሰክሁን ብትም አላለችም። ይህ ሁሉ መቀለወጡ የምትዘልቅበትን አቅጣጫ መገመት በለመቻሌና ከሂለየ ደርሰ ከልሆነ በታ ላይ አይኔ አርፎና ፈዝዞ እንዲታንተኝ ከመከጋት ነበረ።

እንዲያ እንዲለሁ በድንገት ሀበሽው መሰሌ ላይኔ ተከሰተ። ከዘራ አያያዝቸውና የተፈሪ ሱሪ ቅደቸው ከኩታ አጠጠላቸው ጋር ተደምሮ ትንጥተኛ ያወራጁ ከተማ ልብስ ሰፊ ይመስላሉ። ከኔ ይልቅ ቀድመው እንዲዩኝ እርገጠኛ ነኝ፤ የሚመጡት ወደኔ ነበረና። ግና በድንገት የገጠምኪቸው አይነት፤ ሆን ብለውና ለጥየታ ያልመጡ ለግስመለል አይናቸው ግደ-ግደውን ተንከራተተ። ከጠገቤ ሲደርሱ እንዲያው ድንገት አንገታቸውን እ ጠ ፍ አደረጉትና ፊታቸውንም አወናብደው፤ «ሀደርሕ! ወዲ ትግራይ ደሀ!» ሲሉ መልስ ይሆናቸው ዘንድ ይመስገን ግለቱን ትቸ «እግዚር ይመስገን፤ ጤና ይስጥልኝ እንዴት አደረ!» አልኩ። ትግሬ ወይም አማራ መሆኔን ለመወሰን አልበቃቸውም ነበረ መሰል፤

«ኸበይ እዩ መወገፍ በታ ከሚወን ደህር ፖርዲስ ሀና ዝዘህል ?» አሉ። የጠየቁት ያውቶቡስ መሰፈሪያ ነጥብ ሀለት ቁርጥ አልፎ ስለነበር፤ «ይከተሉኝ ላሰይወ» ብየ "እመራቸው" ጀመር። ትንሽ ከ" ተጊዝን" በ ሂለ፤

«ከየት ተነስተው ነው ወደፖርዲስሀና የሚሄዱት? ... በርሽቤ ነወት?» ስል ምንም መልስ አልነበረም። ሀሊናየን የነጠቀ ነገር ቢዋር ትገርኛ እንጂ አማረኛ ፍፁም እንደማይሰሙ ነበር። ዝም ሲሉ በይን ላማትራቸው ዘር ስል አበሽ የሚባል ሰው ከጠገቤ የለም። አይኔ ዙሪያውን ተቅለበለበና በጉረፈያቸው እርዳታ ከሰላሳ ሜትር ርቀት ላይ ያዘቸው። እነቸው የተውኝ ገና ከተማከልክበት መተያያ ስፍራ ተነስቸ መንገድ ስጀምር እንደሆነ ከያዝኪቸው ርቀት መገምገም የቻልኩት ጉዳይ ነበረ። ታዲያ ተገርሜ ብቻ ዝም አላልኩም። እየተጠመደኩ ረጪ ደረስክብቸውና፤ «በርሽቤ ው፤ የጠናዎ ነው? የመኪናው መወገፍኽ በዚህ አይደለም ያልኩዎ»

«ግደለም፤ ... ደሀን፤ ሰብ አለኒ፤ ይረልፐ፤ ይረልፐ» ሲሉ፤

«የሞለብዎ አይጠቅም! የፈለጠዎ ይረለፐ!» ብየ ሰብ ታል አልወጣኝም። ከያዝቸው ዘረና በሽታ በዚያ ያጭር ጊዜ ወቅሰም

ሆነ ወይይት ከልተን ድርድርና መገበት የምንደርስ አልነበረም። ከፊል ንዴት፤ ከፊል ያቅል ቅፈቴን ይዥ የመጪረሽቸውን ለግየትና ምችት ሳሰጠቸው ከዚያች ትዩዩ መተመጫየ ተመልሸ ተጉለትኩ። ደግመው ደጋግመው ሲመለከቱኝ እኔም እየሰረቅሁ አይቻቸዋለሁ። በመጪረሽ ግን መጠታታቸውን የተመለከትኩት እንድ አሰራኢላዊን ሊያስገርም የሚችል ወሰኔ ደርሰው ግየቴ ነው። ብቻየን አስፈራራኝ፤ ከበሽው እርቀው፤ ያሲር አረፋት ጥምጥም ከጠመጠመ ሰውየ ጋር ቂንቂ አጥረቸው እጅና እግራቸው ሲወራጭ ግየቴ ነበር። ለመግት ያህል፤ አብራይስፐ አለግወታቸው ግልጥ ሆዋ፤ «አረብኛ ሱዳን ለምደው ነበር» የሚለኝ ይዋር ይሆን? ግን ያውታል፤ እንጂ!

ሀይፈ ቀጥታው

«የምትመጣውን ከረዲየን እየጠበቅኩ፤ የኒሀን አዘውንት መንከራተት በንዴት እየተመለከትኩ፤ አሰራ ሰምንት ሀበሽች ገና ወሀ ያልነካው ያገር ቤት ልብስ እንደለበሱ ከሱድ አውቶቡስ ጣቢያ ተንጂረው ወረዱ። ሴቶቹ በመሉ ነጠላ ዘትዝተዋል። የደሞና ጥቁር አሜሪካዊ- ሰንደል፤ ክታብ፤ ደበና ሹቶ ቸርቻሪእንኪ ሰኔልና ግምጂ ባልዘረጋበት ጠዋት ይሀን ያህል ጥቁር ሲንጂረር ሳይ ከእዴት መደሀኔአለመ የህይሉ ገበያ (ጉጂም) መሀል የተተመጥኩ ነበር የመሰለኝ። ደንቢወች መሆናቸውን የተረዳሁት ከሴቶቹ የተዘናከተ ቁመና ነበርና ጉንደር-ቀመስ መሆናቸውን ደምድሜ አውቂዋለሁ፤ አለባበሳቸውና ፈተ-ገጠቸውም ቢሆን የሚነግረኝ ነበረና ትግሬ አለመሆናቸውን ተረድቻለሁ።

መሪ ው በጣም ንቁ ጉረምሳ ነው። ከገሪቱ የገቡት ትሳንት ነበር። ለዚህ የተንጂረረበት ጉዳና ያጠቃቸው ደግሞ የቁርጥ ዘመዳቸው የሆኑ አዘውንት አትሊቱ ከሚባል ከተማ ሳይ ባቡር ደፍጥቧቸው ነፍሳቸው በግለፉ ሲሆን፤ የሱድን ቤተ-እስራኤል የጠራ ፕና-ጠሪ አብሮ ለፍፈቸውና ቀርተው ከሀሜት ለመዳን ኑረል። «እግዚር እዚህ ለመድረስ አብቅቶን ስጋችንን አረር ግልበስ እንዴት ይቅር» ብለው እንደሆነ ዘግይቸ የተረዳሁት ሀተታ ነበር። ታዲያ አሰራ ሰምንትም አደስ ገቢወች አይደሉ? አገርና ቂንቂ የለመደ መሪና አልባ ስሚጊዙ ያውቶቡስ ግረፈያውን ዙሪያ እምባሉሊ ደዘረት ጀመር። የምሹቱ

አስተናጋጄቸው የፈብሪካ ሰራተኛ በመሆኑ ለንደህ ያለ አጋጣሚና ቀደም መርሀ-ግብረ ላይ ላልተመዘገበ ነገር ስራ ፈትቶ ቀብር አለመድረሱ በሰነበቱት መከከል አያስተግግም። ያም ባይሆን አስራ ስምንት ሰው ግስተናንድና ስራ መፍታት ዙሰት ጊዜ ይጌደል። ከዚህ በመለስ ግን እዚህ መንደር የሚዋረ ህበሽወች ይታግሉ። በጭር እስራኤል ውስጥ በጣም የቆዩ በመሆናቸው ከቋንቋውም ሆነ ከባህሉ ተቀላጥፈው ተግብተዋል፤ ልክ እስራኤላውያንን ግለት ናቸው፤ «ሲበሉ ለኩተው፣ ሲናገሩ ዋሽተው፣ እንግዳ ከመንደር መግባትን ሲሰሙ ተደብተው ነው» ሲሏቸው፤ እንደቴል-አቢብ ሰወች «ቴልአቢቢወች»፣ እንደቢርሸባም- «ቢርሸቢወች» መላላቸው ቀርቶ «ሉደች ሽውድውደች» ይሏቸዋል።

እንዲያ ሲንገዋለሉ ሰያቸው፤ ይህ የተመረጠ ወጣት አደሰ መጤ መሪ የደረሰበት ወሰኔ አልነበረም። በያታ እኩል በኩል ከመሆናቸው ሌላ የድሜ ቀለማቸውም ያንኑ ያህል ዝቡርቅርቅ ነው፤ ግማሽ ብላል፣ ግማሽ ለጋ እግሮች ናቸው። ታዲያ፤ ይህ ታብቶ አስገቢ የመሰለ እምባሉሌ ምክንያቱ ገበኝ። ከርቀት በመሆኔ ድምፅ አይሰማኝ እንጂ በንደበት የሚያስወጣው ጩኸት (የመሪው) ሰውነቱን ከቀኝ ከግራ ሲያወራጨው፤ ከ ውቶቡስ ሸፈር ሌላ አውቶቡስ ሸፈር ፊት ሲደነክር አይቸዋለሁ። ዝም ግለቱ ቀፈፈኝና ቀረብኪቸው።

«እንዴት እደራችሁ አገር!» ስል፤ ሁላቸውም በረምታ ድምፅ፤ «እግዜር ይመስገን!» ሲሉ ሞቅ አለኝ።

«ወዴት ልትሄዱ ከጅላችሁ ነው?» ስላቸው፤ መልሱን ትቶ፤ የዝረውን ዙረት አይቸ የታዘብኩት ይመስል፤ ከላይ ያወራሁትን ታሪክቸውን ደረደረልኝ። ቀጥሉ ከለትሰው የሚደርሱት በሀይፋው መኪና ተጋብተው ሊሄዱ እንደሆነ ጠቶመ። መሪነቱን የተቀበለው፤ አምበበር (ጌንደር አጠገብ አንድ ጌጥ) በስራኤሉች የብራይስጥ የቋንቋ ጥናት መርሀግብር ውስጥ ፈደል ቆጥሮ ስለነበር የመራቱን ሹመት የሰጠው የሉድ ብልጣብልጥ ህበሽ፤

«ሹፈሮችን ሀይፋ ያሽር (ሀይፋ የሚወስደው ቀጥታ መስመር) ክልክ ከ ውቶቡሱ ቀጥታ ያስገቡህል» ብሉታል። ይህችን ቃል ደግሞ ጠየቀኝና እኔም ደገምኩለት። የሁሉንም የመነሪያ ገንዘብ ጨፍቶ እንዳያዘ፤ «ስማ ወገን፤ ቲኬት መቀረጫው ያ ሲሆን፤ አውቶቡሱ ደግሞ ያ ነው!» ብየ አመሳከትኩትና መልሽ ሆዱ አልቶርጥ ሲለኝ «ሄጀ ቲኬት ባስቶርጥላቸው ይቀለቸዋል» በሚል፤ ግምባር መርቸ «ተከተሉኝ» ስል በድንገት እንዳግርሽት አድርጌትና አገርጦ አይቶኝ፤ «ኑ ወደህ! አንችንእኳ ነው እታታ!

ዝምብላችሁ እኔን ብቻ ተከተሉ!» ብሉ ሲራመድና የቀረው ሰው በተበራገገ አይን ዘወር ብሉ ተመልከቶኝ ሰሸሽ በድንጋጤ ደረቅሁ፤ ከንፈረ ኩምት ብሉ ብቻየን ቶሚ ቀረሁ። አሁንም ተከታዩን ትርኢት ለመመልከት እዚያች ነገረኛ መቀመጫየ ተመለሰኩ። በተራ የተሰለፉትን ያውቶቡስ ሹፈሮች ሊያደርስ ለመጀመሪያው ሹፈር፤ «ሀይፋ-ቀጥታ» ሲለው፤ ሹፈረ በመልስ፤ «ግ እታ አሜር? (ምን አልክ)» አለው።

«ሀይፋ ቀጥታ!»

«ግ እታ አሜር?»

«ሀይፋ ቀጥታ!» እንደህ እያለ ከሹፈርም ሹፈር እየዘለለ ከቶምከብት የሀይፋ አውቶቡስ አምሳ ሜትር ርቀት ድረስ ሄደ። ሹፈሮችን ያወናበደ ነገር ቢኖር፤ ቀጥታ የሚለውን ፈደል መጨመረእንጂ አደስ ሰወች መሆናቸውን ብዙወች ስለሚያውቁ ሀይፋ የምትለውን ቢጠራ ጉትተው ያሰ ዩት ነበር።

የኔ ሁለትዝዙ አለመታመን ግን ብዙ የሚያጠያይቅ ጉዳይ ነው። ይህኛው፤ አውቶቡስ መናኸሪያ የተቀመጥኩና ገቢያ ገቢውን ሰው ጠቢቂ ያራዳ ቁላሌ (ወሮ በላ) ብሉ እንደደመደመበኝ ተረድቸዋለሁ። ግና ብልጥም ነበር፤ «ያሸር (ቀጥታ)» የምትልዋን ቃል አስደግሞኝ ነበር ከኔ የራቀው፤ ግን አልተጠቀመባትም!

ይህ የንጋት ትርኢት በጣም አስገረመኝ እንጂ የሰውነቴ ገርጠጣነት፤ የፊቴ ከምሳሴ አጠገልና የንግግር ዜማየ የሚጋጭባቸው ሰወች ገጥሞኛል። መጀመሪያ ላገኘሂቸው ሰውየ ፊቴ ትግረ፤ ልሳኔ አማረኛ መሆኑ ግልፅ ነበር። እፊት ላይ የሚሰመረው የእንዳንድ ትግረወች መለያ ምልክትም በጋጠሚ ሆኖ በልጅነት የጥጃ ጥበቃየ ጊዜ ወደል ጋረጠ የሰራብኝ መስመር ኪነቱን ለላስተዋለ ተመልካች፤ በትግሪነት ያስጠረጥረኛል። በግላውቀው ቋንቋ ተናግሮ ግር ሲለኝ አይቶ "ቋንቋህን ለመናገር ምን ያሰፍርሀል! ደደብ አድርባይ! ..." ብሉ ዶብ-ቀረሽ የሊኒንና ስታሊንን የስድብ ናዳ ያወረደብኝ ጉራጌ አይረሰኝም። ትግረው ቅጥነቴን በግየት ትግረ፣ ወላሞውና አርሞው ደግሞ ከፊት ገፅታየ እንዲያ። በርግጥ አደስ ነገረ አልነበረም፤ የዚህ እብድ ቀን ሁኔታ ግን አጥንቴን ሰብሮ ገብቶ ከነከነኝ እንጂ። እንግዲያ "እስላም ፊቱ ያለኝ ሰውም አውቃለሁ። የስላም መለያው ፊት ከሁሉም በላይ ያልተመለሰልኝ፤ ወደፊትም የሚመለሰልኝ አይመስለኝም። አለመታመኔ በጥያቄ ምልክት ተቀምጦ፤ የከደ ቢከደኝና በነገር ቢራከትብኝ፤ ምንጊዜም ህበሽ መሆኔን ነው፤ በትግረው ብሰት ጉራጌ፤ በወይጦው ብሰት ትግንት ... ብቻ አንዱ ቢገፋኝ ከንዱ፤ ዘር ዘር ህበሽ። አግረኛግ

እንግዲያ ቷንቷ እንጂ አጥንትና ስጋየን አይሆን። ጥቃቴን እንደሀ አቻችየ ከመቀመጫየ ተነሳሁ። ከዚህ ከሚታመሰ ሀዘንተኛና ተባሪ መንገደኛ መሀል ከቅርቤ የቶመች ባለጋሜ ደበልጡን ጠያ ብያት፤

«እንች ልጅ!»

«አቤት!»

«ይሽ መንገድ መሪ ያችሁ ወንድምሽ ነው?»

«እረ በለቤቴ ነው!»

«ምን በለቤትሽ፤ ቀርፋፋሽ እንጂ፤ ብቻውን ትርፍፍ ይበልልኝ (ለሌሉች የመንከራተት እዝነቴ እንዳለ ሆዋ) ደሰግሽ እንደሆነ ቀብር ያገባውና ወደቀብር የሚወስዳችሁ ከሚወን እሱ ከጉንሽ የቶመው ነው፤ ንገሪ ዉ!» ብየ የሱን ቁጫኝ ከሷ ላይ ተወጥቸ ከ" በንቡ" ግርግር በሬት ተነስቸበት የነበረው ወሀ-መከረል ድንገት ትዝ አለኝ። ያችን ነገረኛ ትዩዩ መቀመጫ ለቅቴ ወደመዐጂ ቤት ... ወሀ ልከፍል!

የሞለብኝን ላራግፍ ከሽንት ቤቱ ገባሁ! የፈላፈሉን ትራፊ ያትክልቱን ልጣጭ፣ ከውቱቡሱ ጉግና ከጥርጊያው ስበቅት የጠነነውን የከርታሚ አቧራና ጥቁር አበቅ እየረገጠ የሚገባው ተጫጪ ወለሉን አስቀያሚ አድርጉታል። ከሽንቱ ርብራቢና ከ ወሀ ውም ጋር ተሳምሮ ሰሚንቶው በቅቤ የተሰነቀጠ ያርማጭሀ ዳንሳ ጭቡጦውን ይመስላል። ወረፋው በጠም ጭንቅ ነው። በዚያው ላይ መጋፋትን እንደቱም ነገር የሚወቶጥረው የለም፤ በአሉታዊ። ፈራተባ እያልኩ፣ ባለቾኝ የወፍ አትም ተጋፍቾ፤ በዚያው ላይ ፊኛየ ቀስሮ ይዘኝ መጮህ አፍረ፤ የዋለ ውሉ አሁን ሽንቴ በጠም ገፋኝ። የደም ሀሞነቴ ሁሉ እንደተገታተረ ከመከፈያው ቷት ስደርስ፤ ተጠንቅቄ የሱሪየን መሸርገጊያ ፈታሁ፤ በንዲያ ያለ በታ ዙሪያን መሰለል ያለ ነውና አይኔ ከበቢውን ሲሰልል ዙሪያ ሊያግትር ቀና ስል፤ ከኔ በላይ የኔን ተመት ግግሽ ያህል አክሉ የቶመ ሴታ-ሴት ዲሉ፤ እናብ ጉችጉች ጡትና ትክል፤ ብሉም ግንዲግንድና የተሞላ ጉበዝ የህይግዋቱን ኩፍታ ደፍቶ አይኑን ከብልቴ መዋያ ተክሉ አልቀልበው አለ። ሀፍረትን እንዳኔ የተሸከግት ያለ አይመስለኝም፤ በመላ ነው የምዋረው፤ የሱሪየ መሸርገጊያ አልፈታልኝ ያለ ይመስል ላይና ታች ሰወናብደው አይኑ ከመሸርገጊያው ጋር አብሮ ተፈፈጠ። አፈራምነቴን አወቶ ይህ አፈራም ብሉ ለስትብኝ የጠበቀኝ መሰለኝ።

አሁን-ክሁን አይኑን ደበብረዋል ብየ ብጠብት አልሆነም፤ ሲጠናብኝ «እሱም ወንድ፤ እኔም ወንድ! እሱ ያለፈረውን ሲለ ወም ይቅርና እሱም ለተሸከመው አከል!» አልኩ፤ ዶፋር ይመስል መዝርጌ ዘግ ሲደርገው ከንፈረ እንደመንቀጥቀጥ ብሉ ፊቱን የሆነ መቸገር ሰደበት ያ ሊያፈርጠኝ የነበረ ወሀ ፊኛየን ገትሮ የጣልቴን ጫፍ እየቆጠቆጠ አልወርድልህም ብሉኝ አረፈ፤ ከኔ ይልቅ ብልቴ በጣም አፈረ!

የኔ ችግር የቂበችን መበት በእምሮየ መንፈጌ ሲሆን፤ ቀና ብየ፤ እንዳገና፣ የቶቡን መዋር ለረጋግጥ ስመለከት ፊቱን ፈገግ፣ አይኑን እፍር (አወቶ) እንደግድረግና እንደግቅለብለብ አደረገውና፤

«ቶንጆ ገለ፤ ዋ-ው! እንዴት ያምራል!» ሲል አእምሮየን መሳከር ተሻጉዳጉደበት። አመሰግናለሁ ልበለው?... አላደርገውም!» ብየ፤ ለተናገረው ምንም ምላሽ ባለመስጠቴ፤

«እብራይስጥ ? ስፔክ እንግሊሽ?» ሲለኝ እንዳተደናገርኩ በሁለተኛው ቷንቷ ያወንታ መልስ ሰጠሁት። ወሀ-መከረሉ ተረሱቶኛል። ጥፍት ነው ያለው። ያልወረደልኝን ነገር እንዳጨረስኩ አስመስየና አረጋገፋ መሸርገጊያ ከመለስኩ በሂላ ስወጣ ተከተለኝ። ሊያዝናናኝ በሚችል መንገድ ሀተታውን በጉራማይሌ ቷንቷው ያስነካው ጀመር፤ እንግሊዝኖውን ገዥ አድርጉ እብራይስጡን ባጠረው እያስገባ የሰተው የነጥብ አደራደር አልነበረም፤ እኔ ግን አንዲትም ቃል ልመልስለት አልቃጠኝም። ብናገር እዚያው ላይ የሚያንቀኝና ያ የሚለጋ ሰው ሁሉም የሚያድነኝ አልመስለኝ አለ። ስራመድ ጉን ለጉን እየታከከኝ ሊታቀፈኝም ቃጣው። መቾም ፈንጠር እያልኩ ስኪትን የቅርብ ጊዳኛየ (ሀበሻ) በ ድንገት ተደረበኝ።

ከቀለበት ጋር ተሰያይተን ከመባጀታችን የተነሳ ተነፋፍቀን ነበርና በጣም ስንሳሳምና ስንተቃቀፍ ሲያይ ያ አውጣ የቅድመ ድርቅናው መትት ብሉ፤ አይን-ሞልቶ ሲያየን አረረ። እያማን ራቅነው።

ያች ለዚህ ሁሉ ትእይንት የዳረገቾኝ ከረዳ መቅረት ገና ብዙ ሲያሰኖኝ ይቀራል? የመጨረሻየን ቢያበጃው፤ በለመምጣቷ ተስፋ ቆርጪ አሁን የተያየሁት ቤቴን ለመመለስ ነው። ቴል አቢብን እንደሁ ገና ምሽቱንም የከጀልኩት

ነውና ሂደ መመለሱን የቀለለ ነገር አድርጌ ተመለከትኩት።

ተኡዲ ዘኹት

ቀለበትን ሸኘችው፤ እናም ወደመሰረረያየ አመራሁ። የቅትረ እውቶቡስ ዘዋሪ ነው። በየሰራውና በየመጥ ቤቱ ጥላ ስር ስለሚሰርግበት ተሰፋሪ ያንሰል። ለዚያም ጊዜ የሚሆን ልዩና የተለመደ የታረግ ስሪት አለው። በቀጥታ ዝዘ አንድ ሰአት ከምናምን የሚሆነውን ጉዲና በሁለት ሰአት ተኩል ሰሉ ሲያያዘው እቤቱ ደርሰ ለግረፍ ከመጠን በላይ ርቶ ታየኝ። ቢሆንም ምርጫየ ያ ነበርና ዝዘ ተጀመረ።

ግማሽ ሰአቱን ተጓዘ ከቆመበት የግሰፈሪያና የመውረጃ ጣቢያ (ፕታሁቲክ) ከተሰፋሪው ሂላ መለየውን ከትከሻው ሊያወርድ የሚታገል የመሰለ ወታደር ግዶ-ግዶውን ያንጋጥጣል። ሀሰቡ መለየውን ከሚጉትተው እጁ ጋር አልተግከለለትም፤ ከትከሻው እስጉድን ናላው የወሰደበትን ጊዜ ሰላላው መለየ የናቱም አስመሰለው። መቸም ከልደፈው ስራ መጀመረ የማይሆን ነውና በግድ የጉድን ሰቅሉት ከተሰፋሪው ላይ አይኑን አፈሰሰበት።

በጨዋታየ ላይ፤ ወታደር! ሆን ብሉ ከግልወደው ነገር ሁሉ አንዱ ነው። ምናልባትም፤ የጥላቻየ መነሻ ባሁኑ እድሜየ ብዙ የሚያናገር ቢሆንም፤ ከልጅነት የመዝናኛ ጊዜየ የጀመረ ግጭትና አሉታዊ ያእምሮ ቅርፀት ይሆናል ብየ እጠረጥራለሁ። "ኩቺኔታ" ጨዋታም ሆነ ብይ ዘርግተን፤ ቀን ከልጠለን በቀር «ስሊፓ ጣመ!» የሚል የግልባጭ ቃል ቀሪና አስጠንቃቂ ዘብ ሰናወጣ ቀርተን እናውቅም። "ዘር ሲፈረት አይለቅም ይሏልና ተንደርድሮ የመጣው ወደተቀመጥኩት የሂላና የደርቻ ወንበር ሆነ። «መታወቂያህን ግየት ይቻላል? ጊድ።» ሲል፤ መታወቂያን መዝገር አልሰጠሁትም። «ለምን በተለየ የኔን ግስታወቂያ አስጠየቀህ?»

«ፖሊክ ነኝ፤ ፖሊስ አታውቅም?»

«ፖሊስነትህንግ መለየህ...!»

«ተመልከት!» ብሉና መታወቂያውን ወጣ አደርጉ «ፖሊስ ሲጠይቅ እንደህ ያለ ግንገራገር የለም፤ ፀጥታ አስጠባቂ በሀገርህ አታውቅም?»

«እገረ የት ነው? ያልተግበባኝ ነገር ሲታየኝ መጠየቅም መብቱ አይመስልህም?»

«መጀመሪያ መታወቂያህን ከሰየኸኝ በሂላ የሚሆን ጥያቂ ነው ያነሰኸው።»

«ከሰ የሁግ ጥያቂም፤ መልስም የለም። ለምን ከኔ ላይ ብቻ አተኩርክ?»

«ይህ ልጅ ቀወስ ነው?» አለ ዘወር ብሉ፤ ከንፈረን ፈርቀቅ፤ አንገቱን ጠነን አድርጉ እጉኔ የተቀመጠችን ወደዘር እየተመለከተና አፈን ለትችት እየጠበቀ። ግና፤ በሷ በኩል እንዲችንም ለመወገን ጊዜው ወጣት ነበረና ፈገግታ ብቻ ለትግው በመልስ ዘጋችው። ሲቸገር ሰየው፤ ግለቂያን ለግወቅ በመቂመጥ፤ «ስግ ሰው የው፤ ወታደር ብትሆንም መለደቤ ልክ አይመስለኝም፤ የጠየቅኸህ ጥያቂ ተገቢ ነው፤ መልስ በመክጠት ፈንታ መብቴን በገሀድ የምትዘርፍበት ትንተና አልጠየኩህም።» አልኩት በብሽቀትና በወሽት የታጀበ ፈገግታ ፊቴን ዘርቸበት።

«ሸፈር፤ ሸፈር! እንዲትንቀሰቀስ! ምንነቱ ያልታወቀ እንግዲና ልዩ ሰው፤ (እሱ «ቤን አዲም ኡ መዛር» ብሉ ያናበበው) እየጠጠጠ ነው፤» ሲል ሁሉም ተሰፋሪ መደናገጥና መሸበር ታየበት።

«መታወቂያህን የግታወጣ ከሆነ ውረድ!»

«እንዲህ ስትል፤ ሁለት ነገር ይታየኛል ለወንበረ ስትፍል መታወቂያ ታሰያለህ ያለኝ የለም፤ ያስቸኳይ ጊዜ አዋጅም አልተነገረም። እንግዲም ብሆን መታወቂያ መጠየቅ ያለብኝ ከሌላ በታእንጅ አውቶቡስ ላይ ከተሰፈርኩ በሂላ ፍጥጫው ነውር ይመስለኛል። ከመኪናው መውረዴ ደግሞ ያለብህን ጥርጠሪ ይረታል ብየ አልገምትም። አንተንስ አይመስልህም?»

«ምን ግለትህ ነው?»

«ግለቴግ፤ ከውቶቡሱ ላይ ወንጀለኛ ሁኝ ከታየሁህ ወርጅም ያው መሆኔ ነው፤ ስግ እንጂ፤ ጥቁር መሆኔ ፈንጅ መሸከሜን ይነግራል እንዴ?»

«ፈንጅ የሚለውን ቃል ተሰቶኝ (የንዴት) በመጨመሪ ከመቸውም የበለጠ ሁሉም ሰው እንገቱ እስኪጠን እየዘረ አፈጠጠብኝ። በዚህ ወቅት ታዲያ ተርበተበትኩ፤ ተሰፋሪ ውንም ከሱ ጉን እንዲይወገንና በንድ ወበሮ ብቻየን ለስታይ እንዲልቀር ፈራሁ።

«የየት አገር ሰው ነህ?»

«የታየኝን ብጠራልህ ከጥርጠረህ ነፃ ትሆናለህ እንዴ? ከፈለግህም እንዲንተው እሰራኢላዊ ነኝ፤ ምን መለየው ኑረል?» እንዲልኩ፤ አንድ ተሰፋሪ ለርዲታ ሰልጠይቀው፤

«ወዙ ከህበሽ የመጡትን የጉሳ ሰወች (ሸቤጥ) ይመስላል።» ብሉ ንዴቴን አበዛው። ይህም እንደህ ሆዋ የፀሀይ መነፅረን አለግውረዱ አይኔ የሚሰራውን እንቅስታሴና ስእል አሳሰየው በግለቱ ተናደደ፤ «በጠም ትእቢተኛና ነገረኛ ሰው ይመስላል። መነፅረንም አያወልቅም፤ ፈላሻ ቢሆንም መታወቂያውን ከላሰየ

ከመኪናው መውረድና ጣቢያ ሄደ ምንነቱ መጠራት አለበት።»

«መነፅሪንም የማውለት ግዴታ አለብኝ ማለት ነው?» ስል እዚህ ላይ የመሰለልኝ ነገር አልነበረም። ይልቱን ጥሌን ወደሹፈሬ እየተራመደ፤ «ወደ ፖሊስ ጣቢያ ንዲ! ይኸ ሰው ወንበዴ (ቲረሪስት) መሆን አለበት።» ብሉ የቆመው መኪና ነዲጅ ተቀባበለበት። እቤቱ ሊደርስ (እንደኔ) የቷመጠ ተሰፈሪ ሁሉ ጥቅሙን ወክሉ ተንጫጫ፤ ግማሹ «ለምን አያሰ የውም?» ሲል ሌላው «ምናልባት መታወቂያ የሌለው ይሆናል። አደስ መጤዎች መታወቂያ እንደደረሱ አያገኙም።»፤ «እብራይስፐ አጠድር እየተናገረ፤ የምን አደስ ነው ትይዋለሽ! ከሌለው ለምን ይዘጋዋል! የሆነውን አይናገርም! የለኝምም፤ አለኝም መልስ ነው። የቆመውን ሰው (በለመለዮውን) ሀሳፊነትና የስራ ክብር መናቅ ነው።» ብለው ሲወራከቡ፤ ሽፈረ ከግዶ ጠራኝ።

«ሀሙድ (ውቡ ለግለት ሲሆን እዚህ ላይ ምፃት ነው) ጣቢያ ለመሄድ ወሰንክ! ችግር ይገጥምህል፤ አሰየውና እንሂድ!» ሲል የምጠላው ጣቢያ ነገር አእምሮየን ከሁለት ሊከፍለው ሞከረ። ግና፤ ከመለዮ ለባሹ ጋር የተጋበሁት እልክ መብረጃ አላገኘም። ከሹፈሬ ድምፀዜግም ቀርቃሪ ሆዋ ተሰማኝ፤ ስለሆነም፤ «እዚህ የተቀመጠችሁት ሁሉ መታወቂያ የላችሁም? በልዩነት መታየቴና ሽብር ፈጣሪ መሆኔ የምን ነው? ቀለም? ይህም ይሁን፤ ግንኙችን አረብ ይመስላል? እኔን እንዲትሉና እንዲልስቅባችሁ! መዝጊያ ነገር ከፈለጋችሁ ከመጀመሪያው ወንበር ጀምሮ የእያንዳንዱ መታወቂያ ይታይ፤ ከዚያ በተራየ እጠየቃለሁ፤ ያም ሆዋ መታወቂያ ከለኝ ነው።» ብየ ስጨርስ ሁሉም ዙሮ አየኝ። በርግጥ አሁን ጠብ ያበቀልኹት ከሱ ብቻ አልሆነም፤ ተሰፈሪ ውንም በላንጣየ አደረግኹት - ብቻየን ቀረሁ። ትንሽ ፀጥታ ሆነና እሱ በፈንታው ገነፈለበት።

«የዚህን ነገረኛ ሰው መጨረሽ ግየት አለብኝ። ሀሳችሁም መታወቂያችሁን አውጡ!» ብሉ ፍተሸውን ተያያዘው። ፈርታ የሞለችው አክሉ ድንገት ተዝናናች። በከፈል ረከሁ፤ ድል የኔ የሆነ መሰለኝ። እግረ-መንገዱን የገጠመውን እንበለ-መታወቂያ ሰው ሁሉ «ምንም አይደል» እያለ ሲዘለው አይቾ ታዝቤየለሁ። ግጋለጥ የፈገገው እኔን ነበርና የከነውን ያህል ባከሞ ከፈቴ ደረሰና ከርቶ ቆመ። ይህን ጋዝ ያወረደብኝን ወረቀት ላጠጣ እጁን ወደኪሴ ልኬ አልሰበኝ እንዲለ አውቂ ታከርኩ፤ እንዲያ እያደረገሁ፤ «እንበለ-መታወቂያወቹን እንዴት አመንክቸውና ዘለልክቸው ውቲ?» ስል ዝርዝረን በመመልከት ስራ እንደበዛበት ሰፍቶኝ የራሱን ጥያቂ ወረወረ «ስምህ ማን ነው?»

«ስሜ እያዝክው ወረቀት ላይ ተፅፎ የምታነበው ነው፤ የተፃፈ ታሪክ ግንበብ- ውቲ።»

«ሀበሽ ማለት የየት አገር ሰው ነው?... ይሁዲዊ ቢሆን እንደሀ አይፃፍም ነበር...» እሱ ሳይጨርስ፤ እኔ ደግሞ ሳልመልስለት ከጠገቤ የተቀመጠች የሞርክወች ታለ-ዜግ የተቀኘች ሴት ዮ፤

«ቶቢያ የመጣ ነው!» አለች። መልሱ የጠቃው መሰሉ ቢታይም፤ እያገላበጠው ተንጠራዘዘ። በመጨረሽ እሱ የተመኘልኝ ጉድ እንደሰጠ የሚሰነጠትም ሆነ የሚቀረፋ ወረቀት ስላልነበረ በወራና ሰብ ጣቱ ጣብቂያ እያንዘላዘለና ተፀይፎ እያያዝ ከርቀት እያሳ ኖኝ፤

«እወቀው! ትሰግለህ! እዚህ ሲዋረ ስነ-ስርአትን ለምደና ይዘ ነው። እንዲንተ ቅጥ-ግጣት ሀያ አራት ሰአት ያለፍርድ ላስርህ መቡቴ ነበር። "ቱሙቱም!" (ደንበርበራ እንደግለት ይሆናል)» ብሉኝ ሲሄድ የተሰማትና እንዱ በትርጉም የተራዲችኝ (ሞሮኪዊት ሰትሆን እትቀርም) ያጠገቤ ተቀማጭ፤

«ሀበሽው ሰማ! ሁሉም ያልፈለ፤ አንተም እሰክምትሰምደው የሚያበሳጭ ነው፤ የማይለመድ ነገር የለም። አትናደድ፤ የስልጣን ነገር የተጠሰበት መሰሉት ነው ይኸን ያህል ሙሀብህ የሄደው፤ ወረቀቱን መያዝህ ግን ጠቅሞሀል፤ አንተም ቢሆን ...»

ቀይ መብራት፤

የዋለብኝን ሁኔታ በትክሰ ቡና ልገሽር እዚህ ጉዳኛ አውቶቡስ ወርጀና «ሀይፋ ቱጥታው» እያልኩ መሀል ከተማ ገባሁ። የገንዘብ መርከስም ይሁን የትንጦት፤ በተለይ በንዳንድ አጊጌል በታ ላይ የሚገትረት የትራፊክ መብራት ስቸኩል በጣም ያናድደኛል። ለመደራደሪያ ብለውም ይሁን ለጌጥ አለውትም አረንጊዱው ወደብጫው፤ ወደያው ወደቀዩ ሲለወጥ አይንን ለፋታ ጭፍን አድርጌ የመከፈቱን ያህል ነው። «አረንጊዱው አመለጠኝ» ብየ ተንደርደሪ ሸሽገር ወደኔ የምታመራ ብሉም ገንዘብ በጠጠ ሰሞን መንግስት በነጂወች ላይ ከሚያስግራቸው አንዳንድ እንደእብድ ወሽ ግናዘር እንጂ ግነፍነፍ የማያውቱ ወታደሮች መሀል አንዷን በለመለዮ ወደኔ ስትንደረደር ሰርቂ አይቻታለሁ። እጅ ከፍንጅ እንዳያዘችኝና ከእትሜ በላይ የሆነ ትኬት እንዳምታሽከመኝ ቀደም ከንዱ ሁለተየ አውቀዋለሁ ቅጣቱ ደህና ሀብታም የማይል አንዱ የተመደበ ነው። አለማምለጠን አውቂ ይሆን የምቷቷምበት ጉልበታም መላ መጠንጠን ገባሁ። እንደፈራሁት፤ «አሱ- ጊበር!» አለች፤ («ጊበር» በአማረኛ

ወንዲወንድ እንደግለት ይሆናል) ስለሆነም መልስ ሰልሶጥ ፍትለክ ሆን ቀጠልኩ።

«አንተንእክ ነው! ሂይ! ሂይ! "ሀሙድ" ንሰግ እሱን ሰው ጉትትልኝ» አለችው እጌኔ ለሚራመድ «ሸጋው» ብላና አቶላምጣ የጠራችውን መንገደኛ።

«የትኛውን ነው የምትይው?» አለ ዘር እያያትና መራመዱን ሳያቆም።

«እሱን! "ሀ ኩሺ!" አታየውም? ይኸን የጌንሀን።» አለች ከርቶት እንዲለችና በጣቷ የነክችኝ እየመለሰኝ። መንገደኛው የጌድን አይቶኝ አይኑን ሊቀልስ በቀር ሊነክኝ አልደፈረም። ያ የአውቶቡስ ላይ ወታደር ያስለበመኝ ነገር ነበርና ቢሰራልኝ አንድ መላ መልየ ጨርሻለሁ። ታዲያ አሁንም ገና ዝም እንዲልኩ ነው። ግና፤ ብዙውን ጊዜ ሴት ወታደሮች ከወንድ ወታደሮች ጋር እየተጣመዱ ነውና የሚዘረት ከ ሂለየ የነበረና ቀደም ያለ የሁት ጉብዝ ኑረል፤ በደሀና የተገነበ የመናዊ ፖሊስ። "ሴት የለከው ጠብ አይፈራም" ብሰው እንደሚያሙት አይነት ጥሰኝ ሄደ ትሰደየለህ ስትሰው ከጥጌ ደርሰ፤ ከንዱን ፈጠረተና ሰዘር፤

«ጤነኛ ነህ! ወታደር ሲጠራህ አትሰማም?» ብሉ አይኑ ተራጋ፤ አይኔ እንደፈጠጠ በአግረኛ አናግረው ጀመር። «እንዲት ብቀልህ ነው አደራህን! የጌልበታቸው መመሰሰል! ከሰው ሰው አይለይም። እንደህ እንዲንጠለጠልክኝና ቀልቤን እንደገፈፍክ ው ጠቅልሉ ብድግ ቢያደርግህ ምን አለበት! ወይ ኦሰ ዮ! ሁለተየ የተገፈፈው ቀልቤ ሳይመለስ እላይእላይ ያነሱት ጀመር!»

«ዋ እብሪት! ዋ አንግሊት?»

«ደፋ ብለህ ብትገኝ በእብራይስጥ አልመልስልህ!» ስል አፈጠጠና፤ «ሀና! ሀና! የሚናገረውን እንግዳ ቷንቷ ትሰሚ እንደሆን ወደህ ተሉ፤ ሰምቸው የማወሳ ውቀው ቷንቷ ተናጋሪ!» እንዲላት ልትሰግኝ መጣች።

«ፖስፖርት? የስ! የስ!» አለች ፊቷን አወንታ እያከለችብትና ሲባ ጣቷንም ወደመሪት እየወጋች ጠቁማ።

«ክልፍልፍ ዘበራም! ቢታደርቂኝ!» ስል ለየመናዊው ጆሮ የተለመደና የቀረበ ቃል ተሰግው መሰል፤ ግለት ክልፍልፍ ያልኩት ከሊፋ ወደሚለው አረብ ቀመስ ስም ተጠግቶለት ኑሮ። ግና ስሜን ግጠራት ትቶ በፈንታው፤ «አረብ? አረብ?» ሲል ሰውነቴ በድንጋጤ ተከፈለ። አረብ የሚለው ቃል ምን ያህል እንደሚበጠብጣቸው አውቀዋለሁና ጉተታ እንዲይጠነክርብኝ ፈራሁ። ይኸኔ ተሉ መገላገሌን ፈለግሁ። በክፈተልኝ በር ዘው ብየ ገባሁ።

«እኔ ሀበሽ! ሀበሽ፤ ቶቢያ፤ መጭው አመት አይጥባለችሁ! እንደህ በመሰየ ለበሽ ታምሽና ተብጥብጪ ልሞት?» ብየ በራሴው አጉረመረምኩ። አረቦችም ሆነ እስራኤሎውያን "እ"ን ማናበብ አይሆንላቸው። እኛም ብንሆን ከ«አራትሊጣስ፤ ፊሊጶስ፤ ኢጥርስና ይሆን የመሰለ» በእድ ስም ለመጥራት ከልሆነ አብዛኛው ሰዋችን «ኢትዮጵ'ያ» ከማለት «ጣቢያ» ማለት ይቀለዋል። በዚሁ አንባር «ቶቢያ» ብየ ያናበብኩት ለቀልድ ፈታ አንኝቸ አልነበረም፤ እነሱ እንዲያ ነውና የሚያናብቡት እሱንም ተሉ እንደረዳው ብሉ የመለበም እንጂ።

"ወረቀትና ሞኝ ያስያዙትን አይለቅ እንዲሉ ሪዲዮና ጋዜጣቸው የሚለውን ያልተለቀመ ወረ ሁሉ እንዲለ ግስተጋበትና እንዳመጣ እኝ ብሉ መያዝ ብሉም ግምለክ ለምደበታል። ከሰግችው የመጠ ነገር ግንሰላሰል ፍፁመን ያልሰራበት መሆኑን የተረዳሁት ነበረና ኢትዮጵ'ያና ሀበሽ የሚሉትን ታላት ስትሰግ፤

«እሱ ታች መጠለያ ጠቢያ ከፍረክ የሚያመጧቸው ምንም የማያውቁ፤ በጂቸው የሚበሉ ሰወች አሉ።» ስትል የሬቴን መጥቆርና (መለወጥ) መረጋጋት በጣም አጤንኩና ልተነናስ ታጥቆኝ መልሽ ተውኩት። የመናዊውን ግን በጣም አሰዘኝ መሰየ ታየሁት መሰል ሲራዳኝ የሞከረ መሰለ። የሲ ንግግርስ ሳይበጠበጠውና የወላጆቹ በተመሳሳይ ሁኔታ (ስደት) ግለፍ እንደምትህት ሆዋ አሳስተገበበትም ይባል ይሆን? ግና የኔ ግምት ነው እንጅ ግን ያውቃል!

«እንዲልሽው ከሆነ በይ፤ መኪና እንዲይረገጠው ደግሞም አረብ ሰፈር በስሁተት ሂደ እንዲገባና እንዲገንዱት፤ ፖለቲክ ይበላሽል።_» ብሉ ሲባ ሲይቀጥል ንግግረን ከፉ ቀግችው።

«እያየኸው! ቤቱን በጤና አይገባ! አውቶቡሱ ጠፍቶት እየተንቀዋለለ፤ በቀይ መብራት እየተደረጉበ፤ ሞት ይነሰው?» ስትል ልቤ ደበልጡን ይዘዳኝ ጀመረ። «ታች ከተማ ቅመግቅመም ተራ ሀበሽች እይጠፉም፤ መኪና ውስጥ አስገባውና እንወሰዱ፤ አስተርጊሚ ፈልገን መዳረሻውን እናውቀዋለን። አስተርጊሚ ቢጠፋ የመክበት ያልታወቀ ሰው አገኝን ብለን ሳገር አስተዳደር ሚኒስትር ግስረክብ ነው።» ብላው እየተመራሁ ቀርቤ መኪና ውስጥ ተዶልኩ። በዘረበትና በወረዱበት ሁሉ እንዳተዘጋሁና እንዳታመንኩ ቆይቸ መጪረሽ ቅመም ተራ ገባን። የሀበሽ ቅመምና ጪስ የተከለ ነገር (ክረረግ፣ ጥቁር አዝሙድ፣ ጅንጅብል፣ አብሽ፣ ከመን፣ ነድ፣ ከረን እጣን፣ አደን መቸም ይሆን የመሰለው ሁሉ) በአግረኛ ተፅፎ ከየኪሽው ሸቀጥ ላይ ተተክሰብታል። ለምን በአግረኛ እንደተፃፈ ግን አልተረዳኝም፤ ቅመም ሸግች ሀበሽች

እግረኛ ግንበቡም ሆነ መነፍ አይችሉም፤ ይልቱን የእብራይስጥ ፊደል መቱጠር ጀምረው ነበርና እንዲያ ቢያደርጉትእንኪ ብዙ እያስገርምም። ይህ በእንደህ እንዳለ፤ በተራ ከቶሙት ሀበሽች ደዘ ውኝ ቀረቡ፤

«እብራይስጥ በደንብ የሚችል ግንኛችሁ ናችሁ?» ሲል መታደረ ሀበሽቹ «አንተ ሂድ፤ አንተ ሂድ» ተራክቱና አንዱ የግድ ሲቀርብ፤ «ይህን ልጅ ታውቀዋለህ?» አለ መታደረ።

«አለ ውቱ ወም። »

«የእናንተ ሰ ው ነ ው?»

«ይመስለል። »

«ቀይ፤ ብጫና አረንጌዱ የትራፊክ መብራት ልዩነት ታውቃለህ?» ሲለ ው ያስተርጌሚየ ፊት ልውጥ፤ እንደገና መልሰ ብርድና ፈገግ አለና፤ «ያልከ ውን ልዩነት በላ ውቅ ኑሮ እዚህ ገበያ አልደርስም ነበር፤...»

«ተያቂየን አጥቀረህ አትመልከተ ው፤ ለተገበር አስቪህ ነ ው። አትቆጣ፤ አድራሻ ውንና የመጠበትን ጠይቀ ውና ንገረን። » ብሉ መደረሽየ ሲነገረ ው፤ «ሀለተኛ በቀይ መብራት አትሰፍ፤ መኪና ይረግጥህል» ብለህ አስረድተኸ ው፤ ቤቱን የማያ ውቀ ው ከሆነ ደግሞ እናደርስዋለን። »

«ቤቴንስ እንክት አድርጌ አ ውቀዋለሁ፤ ግና እዚህ የደረስኩት ተጌትቸ ነ ው፤ አመሰግናለሁ በለ ው አልኩ ላስተርጌሚየ።

አንድ ሰ ው በቀን ብዙ ያብዲል ሲባል እሰግለሁ፤ ግን ቀንም በንድ ሰ ው ላይ ብዙ የሚያብድ መሆኑንም ነ ው የተረዲሁት። ሲለ የማከፍለ ው እጣ በይገፐመኝ አሁንም ገና ቡና መጠጣት እንዲግረኝ ነ ው።

"ኩሺ ሰድብ ነ ው?"

ሁለቱም የ ውትድርና አገልግሉታቸውን ለመክጠት እንድ አመቱን ጪርሰ ው ሁለተኛውን መቸ ያልቅ ብለ ው ከተያያዙት ሁለተኛ ወራቸ ው ነ ው። በመደበኛው የ ውትድርና አገልግሉት ደንብ ብሉም በያንዳንዲቸ ው ልዩ የማህደር ታሪክ መሰረት ለመጪረስ አስራ ስድስት ወር ብቻ ይቀራቸ ው ነበር። ግና ከመታደር አገልግሉት መክጠት የሚገኘ ውን እድል ሊጠቀመበት ወል ተፈራርመዋል። ያም ያገልግሉት ጊዜያቸውን ግራዘምና አንድ መለስተኛ የቴክኒክ ሙያ ተምሮ መ ውጣት፤ አሊያም ያገልግሉት ዘመኑን በግራዘም ው ትድርናውን የገቢ ምንጭ ማድረግ ነ ው።

ይህት ሁለተኛውን ጉዲና ተክትሉ ሲጀመር ጀምሮ ወደፊት እያደገ ሊሄድ የሚችል ደመወዝ ይክፈለዋል። ዲዊት ግን የክበድ መኪና መንጂ ፈታዱን ደዘ ለመ ውጣት በሰራዊቱ ው ስጥ የመቶ የት ጊዜ ውን ያራዘመ ው በንድ አመት ብቻ ነ ው።

ከሰራር ብልጠት በመጠ ዲዊት እድሜ ውን በሚመለከት ሁለት ጊዜ ፍርድ ቤት ተርቧል። የእድሜ ቶጡራ ነገር ቀደም ሀበሽችን ይጪንት የነበረ ባይሆንም፤ ከሰአትና ከደቂቃ ተርቶ መርና እመቱን የመለየት ነገር ግዲችን አልነበረም። ይህ ህት እንደነበረ ሆዋ እስራኤሉች ለመመዝገብ ባነሱት መዘዝ የተነሳ ገና ለገና ከመቱበያ ው ጠቢያ ላይ ብዙ መምታታት ይደረጋል፤ ሱዳን ላይ «እየረሰሉም አግኝ እንጂ ሲለ አልልህም» ብሉ የተግለለ ው ሁሉ ቤንጉር ዮን አ ውሮፕላን ጣቢያ ሲደርስ የሚወስደ ው አቂም የመጠ ውን ጊዝ ያህል ይርታል በጣም የተለየ ይሆናል። የሱዳኑ ሲታ መልጭ ብሉ ጠፍቶ የሰነበቱት ሀበሽች ዘመዲቸ ው የሆነ ሰ ው «አልያን» (አደስ መጤነቱን) እንዴት ሊጠቀምበት እንዲችል በሚያቀርቡት ዜና ብዙ አቂም ያዛባል። በርግጥ ለመጥቀም ተብሉ የሚደረግ በመሆኑ ብልጣብልጥነቱ የሚወገዝ አይሆንም- እንዲያ ሁዋ የሚቀናም ከሆነ። ከንደህ ያለ ስእል በመነጪ፤ የእድሜ ምዝገባ ብዙ አድማስ መትቷል፤

-ሀየናትን በሚመለከት፤ መዋእለ ህየናት ለመዘንቅ ሲባል፤ ለዚህ የእድሜ ክልል ደንብ ለማመሰል እድሚያቸ ው የጠናውን ለመዋእለ ህየናት እድሜ እንዲጠጋ ማድረግ (ማሰ ነስ)

-የእዲር ትምህርት ቤት ለመግበትም እንዲሁ፤ የመቱበያ ው እድሜ አስራ ሰስት ከሆነ ቢያንስ ለዚያ በጣም እንዲጠጋ ማድረግ፤

-የጡረታ መ ውጫ ው እድሜ ስልሳ ቢሆን፤ ለአምሳ የቀረቡትንም ነ የዘለሉትን ወደ ስልሳ ቢያንስ ማቃረብ ስልሳ ለማድረግ የሰ ውየ ው ቱመና የሚያሰጣ ከሆነ ደግሞ በሰፈራ ድንኪን (መ ሰለያ) የሚቶደበትን ጊዜ ሲክሳ ጠረታ ውን እንዲመዘገብ ሥ ሆን ማጠጣት።

-የ ውትድ ና አገልግሉት ዘመንን በእድሜ መጪመር መቱነስ የሚቻል ከሆነ ደህና አድርጌ መጪመር፤ ው ትድርና ተሉ ለመሄድ የድሚ እጥረት ከለም እንዲሁ መጪመር (የሁለተኛው ወገን ቱጥር ብዙም አይደል)

-እድሜ ለህገ ዊው ጋብቻ ያነሰ ከሆነ መጪመር። (በተሰይ በሴቶች በኩል የተሰራ ደባ ማለት ይቻላል- ማለት ሰ ያ ውቁትና በመጥበርበርም ጭምር)... ሲለም ሲለ ይኸን የመሰለ የድሚ ሽሽጉሽ።

ዲዊት ታዲያ ሁለተየ ተወናብዷል። መጀመሪያ እግራሰሁ

በሚል በግሰነላ ቀጥፏል። የትምህርቱ ጉዳይ አልዘልትለት ሲልና ወታደርነት ሲጠራ የወታደር አገልግሉቱን ዘመን ለግሰነስ ምሉ (የፈተኖውን ለመሸር) ሲል እድሜ ጨምሯል። ይህን ሁሉ እድርጉ ከጠጠት አልወጣም። የመጪረሸ ውን ቅጥፈት በጣም ስላበዛ ው (በንምት ከሚጠረጥረው እድሜው በላይ ዘጠኝ አመት በመጨመረ) ሊላ ሀሰብ ገብቶታል። ልቀደር ቢል በጣም ችገር ነው፡ ሁለተኖውን እድሜ ሲያስቀደር የመጀመሪያውን የፍርድ ቤት መሀላ ሰብረልና ለስተኛ ምለት ቢገባ በሀገ ሰወች በጣም የሚያስጠይቀ ው መሆኑን ተረዲ፤ ቢሞክርም በጣም ያዲግታል። የመጪረሸ ጠጠቱ መነሸ ሳይሞት ለጡረታ ቢበቃ፤ በደከመ አጥንቱ መስራቱ ቀጭት እስገብቶታል። ይህም ብቻ አይደለም፤ እድሜ ለሚጨንቃቸው ልጃገረዶች ጥያቄም ቢሆን የሚያስመች አይደለም። በእርግጥ በህበሸች በኩል ይህ ያደበባይ ምስጢር ነውና ብዙም ምችት የሚያስነሳ አይደለም። ደግሞም መታወቂያህን አውጠና ያልከ ውን የእድሜ ቁጥር ልመልከተው የሚሉ ተዲፈሪወች ገና አልተፈጠረም። ቆይተው ግን አይቀርም። እንዲገሬ መሆን አይነት ነገር።

ሊላ ውና በተገናኘን ጊዜ ሁሉ የማያልፉት እርሮ የግቢ ጉዳይ ነው። በእድሜ በመግፋታቸው የመዲር፡ ስራ ይዘ ገንዘብ የማጠራቀሙና ቤት የመስራቱን ሁኔታ የሀለት አሙቱ የውትድርና አገልግሉትና ከዚያ የመጠው ወል (ስምንት) የተሸማቸው ሁዋ ስላ ዩት በየሰአቱ የሚያነሱትና የሚጥሉት ጉዳይ ነው። እድገታቸው በበጌምድርና በትግራይ ኩታ መጋጠሚያ በሆነ ውና በቆለማው ወልቃይት በመሆኑ ትግሬና ጉንደር ቀመስነታቸውን በተሰያዩ ሁኔታቸው መረዲት ይቻላል። ሲከፈቸው መገንፈል፡ ብዙም ሳይወልባቸው መብረድ የሁለቱም የማያሸግ ባህሪ ሲሆን፤ በትግራይ በኩል የሚታሙትን ለማወቅ እድል ባይገጥመኝም፤ በተሰይ ኩፍኙ ግለት ሲጠናባቸው ከጠገዲ ወገባ-ወገብ የመጡ ሰወች «አመላቸው ትግሬ ነው» ይሏቸዋል። እውነታቸው ይሆን?

ይህነቅ ከጦር መኮንኑ ጋር በገጠመው ግጭት በፍርድ እስር ተበይኖበት ስንብቷል። በልግድ፤ እስር ለቆየ መለስተኛ እረፍት ስለሚሰጥ በእረፍቱ ቀን «እንኪን ከሲላ እንክን አልዶረስክ» ልንለው የተፈታበትን ግግስት ረፈድ ሀዲር የሀይፋ መናኸሪያ ልንገናኝ መደበናል። ሀይፋ ከየረስሌም ይልቅ ለሲባኖንና ለሱሪያ ይቀርባል። ዲዊት የሚመጣው በዚያ ድንበር አከባቢ ሲወተድር ቆይቶ ነውና ለዚያ እንዲቀርበን በማለት በስልክ የመሰነው ጉዳይ ነው።

አጋጣሚ ሆኖ በቀጠረችን ቀን የዋዜማ ምሽት፤ የእስራኤል

የቴሌቢዥን ጣቢያ «መክት» በሚል ርእስ በሚያቀርበው የሀለት ሰምንት መርሀ-ግብረ ልዩ የትንተና ትኩረቱ «ረሰሸወችና የእስራኤል ህዝብ» በሚል ትንተናው ያቀረበው ያንድ ሰአት ገደም ዘገባ ው ነበር። በዚህም የቤተእስራኤልን ከእስራኤል ህዝብ ጋር አለመገባበት ጉዳይ ብቻ በማቅረቡ ሁኔታው ብዙወችን አሸብረሏል።

ከነይዘቅ ጋር ስንገናኝ መቸም ከቢራ በታች ቀምሰን አናውቅም። የፖለስቲንያውያን ጉልበታም መጠየ ሽቃጮች፤ ለግጠሜ በሚል ጠረኢዝ ውን አስቀድመው ለውዝ፡ የወይራ ፍሬ፡ ሆምጣጤ ቃሪያ... በሌላ እኛ ያልለመድነውና እንበላ ው ያልነበረውን ፍሬ ሁሉ በየድርጉው ይሞሉታል። እንደተገናኘን ብዙም ሰለይዘቅ እስር-ቤት አገባብና እቶያየት ሳንጠልቅ የዘወትረን ተጨባብጠን መጠየ ቤቱን የጮኽ አልነው። በይዘቅ መፈታት ከመደሰት ይልቅ ያለወትረቸው በጣም ረዘዋል።

«እግን ናችሁ ጉበዝ?» ብየ ገና ለገናው ስጠይቅ፤ ዲዊት ሰውነቱን ለግፍታት የተጠቀመበት ይመስላል «ወዲ ሰበይቲ! (በጣም ስለሚዘናኝ ነው) ምን አየህብን? ይልቅ የምንጠጣውን አትናገረምና ይህን ነጭ አምጣልኝ አትለወም!» ሲለኝ፤ ይዘቅ ትንሽ ፈገግታ እንዬመቀለቀል የታጠው ፊት ቀኝቶ፤ «ዛሬ ከረቲ በመለስ የምጠጣው ነገር የለኝም» ሲል የሰነበተብት ናፍቶት ይዋራል ከሚል ሀሳብ በመነጨ ልዩ ትኩረት አልሰጠሁትም። ነገር ግን ዲዊትም ይዘቅን ቀለል በለ መጠየ እንጀምር ግለቱን ቶቶ «ለሁላችንም አረቂ ይምጣ (ሸክራ የድምፅ ቅኝት ነበር)» ግለቱ ትንሽ አልቆነጠጠኝም አይባልም። የኔንም የመምረጥ መብት ከእሱ ምርጫ ላይ አደበለው። ቢሆንም፤ ገና ከቤቴ ስወጣ የእህል ጉዝጊዝ ነበረኝና የመቡቴ መነሪግ ሊያስከትል የሚችለውን የሆድ ግፊት (ከመጠጡ የሚመጣ) አልፈራሁም።

ይህን ያልተለመደ ሁኔታቸውን ሲያስዩ ለስላሰ መሆኔ ሊቀሰቅሱ የፈለጉትንና የዘጋሀብቸውን ወሪ ለመክፈት ከይዘቅ ይልቅ ዲዊት በጣም ተወጠረ። ትንሽ ራሱን የሚያመው ነገር ሲገጥመው «ለሰው ክላክፈልኩት ከናላየ ላይ መጥረቢያውን የሚሰልብኝና ከትኩቶ-ከትኩቶ ሊገለኝ የሚቀርብ ዲዊ አለ፤ በዚህ ባህሪየ እግዜር እኔን ከጊዲኛ ጠብ አትጠለኝ» ብሎ የሚግለል ሲሆን ሰው በጣም ወዲጅ ነው። ስለሆነም ከተዲረዲረው የግጠሜ የፍረ ዘር በተሰይ የዲብ ፍረውን ከውዋታል። በንዴት ጊዜው ሁለተኛ መድሀኒቱ መበላት ነውና ከየድርጉው ላይ እየተብተነ የቀረበልንን የሆምጣጤ አይነት ለፍታ ጥርግ አድርጉ በላው። የተወልን ነገር አልነበረም። ይዘቅ ከመበላት ይልቅ

አደብ በገዛ አመለከከት አይቶ ታዝበታል። ዘግየት ብሉ ግን ትዝብቱንም አልሸሸገውም፤

«ምን አይነት ግግስበስ ነው! ከሰ ታይቶህል እንዴ? ሀለንተና እሀል የሆነበት አገር ያቀረቡትን የደብ ፍረ ሰቅረለቅት እንደፍየል ታምኳ ወሰ» ሲል የዲቂት አይን የመሰክቱን ግድግዲ ዘልቶ ሄደ፤ አለፊ አግዲሚውን የሚቃኝ መስሉ፤ «ከሰ መቸ ጠፋ! በደብ ፍረም የሚታከሙት አይነት የከሰ (ሹፐ) አይነት አይደለም» አለ ው፤ ቀልጠፋ፤ ግና ያሰበበት መልስ ነበር የመለለበት።

ሰራተኛዋ ጠርሙሱን አምጥታ ከመሀል ልታስቅምጥ ስታግትር ባየር ላይ ነጠታትና እኛን አሳችሁ ሳይለን ከቀረበለት መለኪያ ላይ ብቻ ሸመውና ባንድ ቃታ እልም ሲያደርገው ተመልከታ ብሉም የለዘብታ ትችት መሆኑን ልታሳየው ፈገግ ብላ፤

«ይኸ ሀበሻ መሆን የለበትም፤ ውይ ለሌሌች ሳትሰጥ፤ ብሉም ለጤና! ብለህ መለኪያ ሳታስነሳ ነው የምትጠጣው?»

«ወዲ ሰበይቲ! ጤና ያገኝ ሰው ነው ለጤና! ብሉ መለኪያ የሚያቃጭል። እኔ ግን የምፈልገው ተቃጥየ አንዱን ነጭ ማቃጠል ነው። በይ! እንችንኣከ ነው! አባቴን የገደለው ሰላቶ ነው፤ አገር ብየ ብመጣ፤ ይሸታል፤ በእጁ ነው የሚበላ፤ ግንኪያና ሹካ መያዝ አያውቅም- ይቀጥራል፤... የምትሸቱ እናንተ ናችሁ። እንደአሳ ከውሀ እንደተነከራችሁ የምትዋረ!» ብሉ ሳይጨርስ ይስሀቅ ዘሉ ገባ፤ «አንተስ እንደዚያው ሁነህ የል! ምን በቅድ አፍህ ከሲ ላይ ትወርድበታለህ?»

«ከሀያ ጋር የዋለች ጊደር... ገና የምሽት መሆኔንማ መቸ አጠሁት! የማወራው ስለመሸተት መሰሉኝ!»

በማቶለማው አማረኛ መአት የወረደባት አስመራ ተመላጇ እስራኤላዊት፤ በድንገት ተንከትክታ ሳቀች። ቡና ቤቱ በይበልጥ የመርከበኞች በመሆኑ ትእግስት ያለው፤ ሳቂና ተሳቢቂ ሰራተኛ የሚሰራበት ቦታ ነው። ስለሆነም ነገር ቸላ በማለትና በመሳበት የተቀኘች እንደሆነ ላጉረዘረዘባት አይኑ ከሰጠችው ፍትራዊ ምላሽ ያነበብኩት ጉዳይ ነበር። ከተናገረው ያነሳችው «ወዲ ሰበይቲ» የምትልዋን ሲሆን ከሷ ንግግር እኔ የያዝኩላት፤ «ሀርናፅ፤ ግደፍ! ...» ስትለው ብቻ ነበር። ከዚያ የተረዳውን ልሰግው የቻልኩት አልነበረም። የዋሉበት ጠዋታ ያዝናናው ይስሀትን ነበር (ይስሀቅ ትግርኛና አማረኛ አጫፍሮ ይናገራልና)። በመሆኑም ሲጨርሱና ሊላ ሰው ልታስተናግድ ዘወር ስትል፤

«ምንድን ነው ያወራችሁት ዲቂት?»

«በጠም ወቀሰችኝ፤ ለናንተ ሰልቀዲ በመጠጣቴ።... ምን

አክላት አለን አደራህን! በኢትዮጵያ እንደተደረሰው ጠዋታ፤ የመንጌ ሚስት ነጠላ ቢጤ ሊገዙ እገር እንዳጠላቸው ከንድ ጉራጌ መደብር ይገበሉ። ይህ የጉራጌ ጉብልም የታዘዘውን ሊያወርድ ሲንጠላጠል ይሰተዋል። እሳቸውም ሰምተው ዝም ከግለት፤ ቂጡ አይቂጥርም እቴ ይላሉ የገበያ ጊዲታቸው የለገሰ አስፋው ባለቤት ናቸውና። ጉብሉም ዲፈር ኑሮ ባሉቻቸው ልሳናችን ሲዘጉ ሚኦቻቸው...ን ሊደፍኑ መደብር ገቡ» ብሉ ያለው ነገር ሀይፋ ደረሰ። ቂንቂችንም እጥንተውታል፤ እንዲንዱ የምጮህበትና ንዴቴን የምወጣበት ምላሴ ነበረች፤ እረፉት አፈም ተደፈነ!»

«ደህችን "ወዲ ሰበይቲ" የምትል ስድብ ሀለተኛ በግንኛውም ቦታ እንዲትደግግት፤ እንደህ አቀለጥፉ ትግርኛውን ስታጠድፈው ስድብህን አልሰግችም ግለት አይሆንም። ግና ደህናዋ ቤት ሁና ነው ያንን ቀድግ ያለነሳችው።» ብሉ ይስሀቅ ተቸው።

«አፈር ልቅመስ! አንተ ይህንንስ ልብም አላልኩ!... አታስፈራራኝ፤ የተናገርኩት በአማረኛ እንጂ መች በትግርኛ ነው፤ አማረኛ እታወቅም።» ብሉ የተጠራጠረና ያፈረ መሰለ።

«ሊላው አማረኛ ቢሆን "ወዲ ሰበይቲ" ትግርኛ ነው፤ እንትልፈም!» አለው ይስሀቅ በመድፊያ።

ዲቂት ጉራሹን አወልቶ ቀፎ ኢም አስራ ስድስቱን (ኢም ስክስቲን) መለሱ "ላይ እግረ ስር አጋድሞታል። ይስሀቅ ግን ቅጠቱ ከትጥቅ ጋር የተያያዘ ስለነበረ ጀሌውን ነው።

ከነይስሀቅ ጋር የዲረስንበት ጠዋታ እንደህ እንዲለ እስክሁን ከነሱ የደበቅሁት ግን በኔ የደረሰ ነበር። የትነንቱን የቴለቢዥን ትንተና በትክዜ የተመለከትኩት ከመሆኔ ሊላ በዚያ አጭር የንጋት ጊዜ የተዥጉረጉረ ሁኔታ ገጥሞኝ ነበረ።

ጠዋቱን እውቶቡስ ላይ የተሳፈርኩት ከጊብአት አመስ (በግምት ከሀይፋ ሰስት ኪሉ ሜትር የሆነ መዋሪያየ) ነበረ። ከመነሻ ጣቢያው ስለተሳፈርኩበት የመቀመጫው ጥበትም አልነበረም። እንዲያውም ግማሽ በግማሽ ባዶ ነበር። ግና ባዶ መንበር ከተገኘ እያንዲንዱ ሰው ብቻውን መቀመጥ ይወዲልና እንድ ሰው ያልሟነ መንበር አልነበረም፤ ለዚያም ነው ቤት የዋላይ የተዲረብኩት። በዚሁ ላይ ሰው ሁሉ አወረ ሀዋ ግዲረን አሳሰብኩም ነበርና እዚች ብቻዋን ከተቀመጠች ከሪዲ ጌን (እግሪ እንዲገጠመኝ) ቀጭ ስልና ስትነሳ ፋታ አልመለደበትም፤ ብርገጋ በተመላበት ሁኔታ «ይቅርታ» ብላና በዚያውም ላይ እንዲትነካኝም ፈርታ፤ (ቆይቸ ያጠንኩት ጉዲይ) የፊቷ መንበር ጀርባ ሆኗን እስክሚያርቀው ታክክ አልፋ ሊላ መንበር ዘንድ ስትቀመጥ ትእይንት መቶየር ፈልጋ አሊያም ከተከታዩ ጣቢያ ለመውረድ

ተሸንታና ጉዲና አሰጥራ የመቶየት ነበር የመሰለኝ፤ ምነው ግለት፤ አንዳንድ ሰው እንዲያ ያደርጋል። እንዲያ አሰብኩእንጂ ቀድሞ መውረድ የሷ ባይሆን የኔ ነበር።

ለተነሳሁበት ጉዲይ ሌላ አቀባባይ አውቶቡስ መሠድ ነበረብኝና ከሁለተኛው ሳይ ተሳፈርኩ። የረፋዳ አውቶቡስ በመሆኑ ወደከተማው እየቀረብን ስንሄድ መንደረ ዑሉ እየታመሰ ስለሚሄድ ሰራተኛው ሲሞላው ጊዜ አይፈጅም። በሁለት የመሳፈሪያ ጠቢያ ሰራተኛውና ገበያተኛው ሰው ተሯጉድጉዶ ገብቱበት መፈናፈኛ ቦታ ጠፋ። ወንበር ሞልቶ ከተቀመጠው ሌላ በሀግ አስራ ሰስት ሰው ብቻ መቆም ይፈቀዲል። ተርፎ የቆመው ሰው ከሰላሳ አያንስም። ይህ ሁሉ ሲሆን እጉኔ ያለው ትርፍ ያንድ ሰው መቀመጫ ክፍት እንደሆነ መውረዴ ሌላው ትርጉም ያልሰጠሁት ትርኢት ነበር።

ወደነይስቅ ቀጠሮየ ልደርስ ሰስተኛ አውቶቡስ ሳይ ስሳፈር አጋጣሚ አይኔ ያረፈበት ወንበር አንዲት እድሚያቸው የገፋ ሴት የተቀመጡበት ነበረ። ከወጣቱ ይልቅ ግልፅነት፡ ነውር ማወቅ፤ በዚያው ልክ ደግሞ ተጋፊነትና ድፍረት እድሚያቸው በገፋ ሰወች ላይ ጉልቶ የሚነበብበት አገር ነውና ገና ልቀመጥ ሳግታር፤

«ሌላ ወንበር ዘንድ ብትቀመጥ እመርጣለሁ!» አሉ።

«ሰው ይዘታል?»

«የለም፤ ግን ሰው ሲቀመጥ አይመቸኝም።» ሲሉ ሴት ዮዋ፡ ለወንበረ የተከፈለበት መሆኑን መሰረት በማድረግ ስክራክር፡ ጭራሹን፤ «አጭር፤ መልስ ከፈለግህና የምነግርህ ያልገባህ ከሆነ፤ አብረኸኝ እንድትቀመጥ ፈቃዴ አይደለም። ለምን ሲነግረህ አትሰማም?» ብለው ደመደሙ። ትንፈሻቸው ከንዴት በመጣ በጣም ቃተተብኝ። በከፈል ነደደኝ፤ እደብ ለመዝት ፈታ አጠሁ፤ የሴት ዮዋን የመጨረሻ ነጥብ ለማወቅ ደግሞ በጣም አስቸኩለኝ።

«ለግቢ ይጠይቀኛል ብለው ፈርተው እንደሁ እድሚ በፍፁም የሚያገናኝን አይሆንም፤ ተመልከች ደግሞ «ከጥቁር ጋር መቀመጧ ብትፈልገው ነው ብሉ ያማኛል» ብለው እስከ ከሆነ ደግሞ የህዝቡን ሚጋሜ በጣም መናቅ ነው? እንዲያ የሚጠረጥርዎ ሰው የሚገኝ አይመስለኝም። ኧረ ለመሆኑ በህዝብ አገልግሉት መኪና ላይ ይህን ያህል መንፈራጠጥወ ከምን የመጣ ጉልበት ይሆን?» አልኩ።

ገና እየተናገርኩ የከበበን ሰው መሳቅ ጀምሮ ነበረና ሴት ዮዋ በጣም ተናደዱ! ስለሆነም የመጨረሻ የምናደደበት

ያሉትን የአምስት ሳንቲም ያህል ትረት ሳይቅው ጠቅለው ዘረገፉት።

«ልነግርህ አደስ አይደለም፤ ልጁ! የቲንቲ እጥረት አለብህ መሰል? ትክንት ግታ በቴሌቪዥን በሽታ ብቻ ናችሁ ብለው አውጀዋል፤ እኔ አይደለሁም እንዲያ ያልኩትና በኔ እንዲትናደድ፤ እምቢ ከልክ አቶምልህለሁ፤ ግን ተገቢ አይመስለኝም። ሰውነቴ ደክሟልኝ፤ በሌላው በኩል ደግሞ በሽታ መቲቲም አልችልም።» ብለው ተንገዳግደው (ከውቶቡሱ ውዝዋዜ) ቆሙ።

ያሉትን የቲቪ ትንተና ሰምቸዋለሁ፤ እሳቸው እንዲሉት ሳይሆን በሌላ መንገድ ነበር የተረዳሁት። በኩሊ የድንጋጤና የህፍረት ላበት ሲንቸረፈፍብኝ በቀር፤ ይሉኝታ አልያዘኝም። ሴቶ ዮዋም ከሌላ ወጣት ቦታ ተነቀቀለቸውና ተቀመጡ። ጥቂት እንደተጊዝንና ፀጥታ እንደሰፈነ ስወርድ ያንሰላሰልኩት ነገር ቢዋር እዚያ መቀመጫ ሌላ የቆመና የደከመም ቢዋር እንደግይቀመጣበት ብቻ ነው፤ ሴትዮዋ በጣም ኢራክሰ ውታልና። ሴት ዮዋ ያደረጉት ግልፅነት ከዚያ በፊት ዩሆነብኝን ሁሉ እንዲገናዝብ ረዳኝ። ይህ በእንደህ እንደለ፤ የጪዋታ ማናሸውን «ምን ነክችሁ ጉበዝ!» አልኩ ዲዊትን እየተመለከትኩ።

«ምን ትላለህ! ትላንት በቴሌቪዥን የተናገራትን አልሰማህም? አለ የህም?» አለ ሲዘረዝር በቲመጠ ትንፈሹ። ባደርና በረፋድ የሆኑትን ለመስማት ከመፈለግ «በጊዜ ተኝቸ አለ የሁም» ብየ ከዲሁት።

«ተኛ! እንደተኛህ ትቀራለህ! ምን የቀራቸው ነገር አለ? በሺተኞች ናቸው፤ ይሸታሉ፤ በእጃቸው ነው የሚበሉት፤ የእስራኤልን ማንከና ሸክ አያያዝ አያውቁም፤ ገና ሲመጡ የፈራነው ጉዲይ ነበር፤ የጥቁር ይሁዲ የለም፤ እናውቅም፤ መቸም ያው ነው፤ ሲሉ ምንም አልቀራቸውም፤ ይህን ለነገ ትተውታል።» ሲል ይስቅት በዚህ ነጥብ እገር ሰጼ፤ «ቢያውጁግ (የጥቁር ይሁዲ የለም ብለው) ቀን ወጣልን ነበር። ስደተኛነቴና አገር ምንጊዜም አለመዋሪ ታወቶልኝ ከንዱ የፈረደበት አገር የተባበረት መንግስታት ማህበር ይጥየለኝ ነበረ..»

«እንተ የሰግዩን ገነት ታወራለህ! ግና የሚለቁህ ናቸው? ወታደርቱን ግን ያገልግልላቸው? ሀሳብ በንድ ገጥ ስታየው መጻሪያ መፍትሄ አይደለም። ምንጊዜም አገር የለሽ ከተባልክ ምኑን ተሸለ! አሁን የጪነቀኝና ሀሳብ የዋጠኝ ከዚያ የጦር ሰፈር ተመልሸ እንደምገባ ነው፤ እሽር እንዱን ሀበሻ ገፈፍቶ እንዱን ነጭ አስገድሉልኝ ቢቶይ በሰላም ተኝቸ አድር ነበር። ነገሪግ

ምን ሀሞት ያለ ው ኑሮ! እስከዛሬ "ኩሽ ጁንጉል" ሲለኝ እንደነበረ የዛሬው ልዩ ሁዋ የሚጠብቀኝ መሆኑን ሆዴ አስቀድሞ ፈራ፤...»

«ሲበዛ ብልጣብልጥና ደግሞም ተሰዳቢ ነህ፤ ለሌላ ው እዳ መግባት ይሆን ያህል ስትግለልና ሌላ ው ሀበሽ ሁሉ ሀሞት የለ ውም ስትል ያንተው ነፍስ ምን 'አይነት ቢሆን ነ ው አደራህን? ጦር ሰፈር ተመልሰህ መግባት የፈራህ አንተእንጂ ሌላ ሰ ው አይደለም፤ ጡብ-መንጂዋን ደግሞ እኔ አወርጄት አንተ ግን ይኸ ው ከእግርህ ስር አጋድመህታል፤ እንሆ የግትተክሳት እንግዲያ አያ ዳዊት!... አንተ ብቻ በለሀሞት!» አለ ው። ይስሀት ፈጥሮቶ ያዘ ው። ግና ዳዊት እድለኛ ሆነ፤ ከንፈረን ሲያሸራምም በመሀል ጠልታ ገባሁለት፤

«የዋልንበትን አረም በላ ው አይነት ሆነ፤ የመጠንበትን ረሳ ነ ው። ይስሀት ምኑን ስህተት ሰርተህ ታሰርክ ው?» ብየ ስጠይቅ ዳዊት የይስሀት ትችት እንዳበሰለ ውና አሰፍሮት ቀርቶ ኑሮ ብድር የመመለስ አይነት ሀበሽ ለሀበሽ መተረቢያ ውን ተንተርሰና በጣም አባጭቶ በይስሀት ላይ ተፈናጠጠበት፤

«እብራይስጡን ሳይረዳ ው ቀርቶ መርዙን እንደሽሮ ከወጥ ጨምሮ አገር አበላሽቶ ይሆናል፤ መቸም ሀበሽ መርዝ መበላት የለመደበት አገር ነ ውና። (ይስሀት የወጥ ቤት አለቅነት መሸ ውን ዳዊት ያ ውቃል)» ብሉ የይስሀትን ሰ ውነት አስወረፈ ው።

«ውራንታ አፍ (ዳዊት ከንፈረ ከብደ አፉም ሰፋ ያለ ነ ው) እንዳንተ አፈን ከፍቶ ስንከራፈፍ በአሰበ ደሊ ተሸከርካሪ የነፍስ ወከፍ መግቢያ ላይ ተደርቤ ገባሁ ሲሉ መወገር መለሰህ (ዳዊት ሆስፒታል በር ላይ ከሆነ ሰ ው ጋር ተከታትየ ገባሁ ሲ እግረን ተመትቶ ሰምንት ተኝቶ ስለነበረ)» ዳዊት የአልጣ ሶ በይነት ሌላ የይስሀት የቅርብ ዘመድ የደረሰበትን (ለይስሀት የሆነ ይመስል) ግለት ይስሀት የሚነክበት ሌላ መንገድ አልቆበት) ወደኔ እየተመለከተ፤ «ሰግህ ከንዲ! አጉቱ ከትልት የሸቀጥ መደብር (ሚሽክ) ገንዘብ እንዳለ ው ሰ ው ሁሉ የወንና የዝና ነገር ለማድረስ ዘሉ ድርጉም ይላል። የሀለታችንም ዘመድ ናቸ ው፤ ግና ለእሱ በጣም ይቀርባሉ፤ መጂጂላቸውም የመጣ ው በዚያ ገጥ ነ ው፤ ከመግቢያ በር ላይ ደህና እድል ገጥሞት ነጮችን ተከትሉ በኢሊክትሪክ ደረጂው ይወርዳል። የዘረ ውን ዙር ወደመጠበቅ ልቡ ያስብና የተከተለ ውን ሀፃን ልጅ እጅ ፈጥሮቶ ያንን የኢሊክትሪክ መውጫ ፍለጋ ይገባል። እግረኛ ውን እንዳይጠቀም ከገባበት በር መልሰ የሚወስደ ው አልመሰለ ውም፤... ቡቱ በረሀ አይደል!...» ሲል ይስሀት አቂረጠ ው፤

«እንዳንተ አፍ፤ ላንቃ!»

«ይስሀት ዝም በል፤ ጉድህ በዳንብ እንዳይነገር ነ ው?... ከመሰ ው መልኬ እንዲት ያፈን ነገር ሁሉ እንዳነሰህት! ታዲያ መውረጂ ው አለመጠ ይላል። ነገር ሲጠና የይሀት አጉት ልጁን በግድ ጠበት እድርገህ ያዘኝ፤ ስራመድ ተራመድ ይልና በጠገኖቸ ው አጨግም ሲወጠ፤ መልሰ ሲያወርዳ ው፤ እንዳገና ሲሰቀሉ፤ መልሰ ሲያወርዳቸ ው፤ ሀይልና ትግል ሲከር፤ ደባስ ብሉ ጉተራ የሚያክለ ው አባትየ ከሀፃኑ ላይ ይወድቅበታል ነጭግ እንግዲያ ከግገዝ ይልቅ ምን አይነት የሀበሽ ጨዋታ መጣ ብሉ ይመለከታል፤ ቢቀናቸውና ቢወጡ ኑሮ ከጋዜጠ ላይ የአያ ይስሀት አጉት «የሀበሽ ሽርተቴ በእስራኤል ታየ» ተብሉ የሚጠናበት ነበር። ግና እንዲያ አልሆነም፤ ይልቁን እዳ ው ባሰ ው። ሲወድቅበት የልጁ እጅ ተሰብሮ ስንት ጋዝ አየ። ታዲያ አሁንም ያጉትየ ልጁ... መቂያ ው ይስሀት፤ እኔን ሲያደብ፤ እኔን ያሰባተኝና "ጉረኒቴን" እያወቀ ያስመታኝ ላቀ ው ነ ው። እዚህ በደረስኩ በወረ የሆነ ነ ው፤ ያም፤ አስቀድሜ «ላቀ ው አደራህን እንዲታስጠቃኝ» ብየ ነግሪ ው እኔን ለዝና ብሉ ያደረገ ው።»

«ምን ብለህ ነ ው አስቀድመህ የነገርክ ው?»

«አደራህን፤ እኔ መቸም በብዙ ነገር "ጉረር" ነኝና፤ ከሚያሚታ ህዝቂጂ በታ ላይ አትራቀኝ፤ የምትሰራ ውን እያየሁ እኔም እንዲገር እሆናለሁ፤ አንዱ ያየሁትን አልስተ ውም፤ ሰቀቂኑ ራሱ በግድ ብሉ ያስተምራል ብየ ነዋ የነገርኩት! አንተስ ቢሆን በዚያች ነገረኛ በር እንበለ-መሪ ዝም ብለህ ገብተህል አይባል! አለሰፍክበት! --ግና፤ በልነግረ ው ኑሮ እንዲያ አይቀልድብኝም ነበር።»

ጠልታ ባልገበና ባልገታቸው የሚያበራ የተረብ ልው ውጥ አይሆንም። ጨዋታቸ ውን የምወደ ው ቢሆንም የምንቀመጠበትን ጊዜ ያራዝመዋልና፤ የይሀትን ገታሁት፤ እስርቤት የሰነበተበትን ጉዲይ በጥያቂ አስቀመጠኩ፤ እሱም ወደመልስ ሲገባ አለቅግግም።

«የኔ ው እስር የገባይ ነ ው። ገና ጠዋት! ለሆነ ውታደራዊ ስምሪት ልንወጣ ሬሽን ይነፋል። መሰብሰቢያ ሁሉ እየተጠደፈ ደረስንና የጊዱ ሀሳፊ በቡድን በቡድን ደክፋፈል ጀመረ። ሲፈርደበት ተገናንቶ፤

«ኩሺ ና እዚህ ግባ» ይለኛል።

«እኸነሽና ብየ ጠመንጂን ሸ-ጠ-ጥ አድርጌ አቀባበልኩና እንተ የሴት ልጅ ብየ በራሱ ላይ እያፈረጥኩ ሰላሳ ጥይት ነፈሀብኖና ሌላ ከርታ ላጉርስ ዘወር ስል ሰልፈኛ ውም ድራሹ የለም። እንዲያ ው ብቻየን ቀርቸ! ኩራቴ ከደረቴ መጥቶ ግጥም አለና በገባበት እቅጣጫ ተከተልኩት። ዋናው አለቃ ይወደኛል።

ትልቅ ሰው ነው፤ እሱ ተጠርቶ መጥቶ ይህት ምንም አይደል ና ወደህ፤ ወደቢሮየ ሲለኝ በርጀ ገባሁ። የሆነውን ታሪት ነገርኩት፤ የሰደበኝን ሰው በፊቴ ባየው የማጠፋው መሆኑን ደምድሜ በመናገሪ ተደብቆ ያየሁት ከወታደራዊ ፍ/ቤት በቀረብንበት እለት ብቻ ነበር።

«ፍርድ ቤት ምን አለህ?»

«ገምባ አፍ፤ ልነግርህ አይደል ምን አስቸኩለህ!» ብሉ የዲዊትን ችክላ አበረደው። ያለውግ... ዲኛው፤ «ለምን በመሪህ ላይ ተከሰክ?» ሲለኝ «በመጀመሪያ መሪየ አይደለም፤ ሰድቦኛል።»

«ምን ብሉ ሰዳበህ?» ሲል ዲኛ በድጋሚ፤

«ከሺ! ብሉ ሰድቦኛል።»

«ኩሽ ስድብ ነው?» ሲል እንደገና ጠበቃየ ቀደም ያስነበመኝና በመፅሀፍ ቅዱስ ውስጥ ያለና የተጠቀሰ ስማችሁ ነው ብሉ ስለነገረኝ ለኔ ስድብ መሆኑን ግሰመን ነበረብኝና በመልሴ፤ «እወ ኩሽ ስድብ ነው። በመጀመሪያ ስሜ ይህት ነው። ከያዝኩው መዝገብ ላይ "ኩሽ" የሚል ስም የለም። ሁለተኛ ነገር ኩሽ በጣም የታወቀ እስራኤላዊ ስድብ ነው፤ በራዲዮም ሆነ በቴሌቢዥን የተነገረ ነው።» ብየው በወታደር ስነስርአት መተከሉ ልክ ባለመሆኑ (በጊዲኛ ላይ) እኔ በተኩስ፤ እሱ በተሰዳቢነት ለየብቻ ታስረን ሰንብተን፤ እኔ ቀድሜ ወጣሁ፤ እሱ ግን ገና አልጨረሰም።» ሲል ይህት፤ ዲዊት በመልስ፤ «መሪዉን ሰርተህል፤ ግና ከወደእግረ ብትሰነክለው ኑሮ በጋዜጣ ይጥፉት ነበር። የውጭውን ተሰዳቢም ያስቀረው ነበር።» ብሉ የጠርመስ ሂባችን ከፍለን ስንወጣ ጠጉር ተከርካሚ አልወርድለት ብሉ መቀሱን እያታሚለ ከበረ ላይ የቆመ ፀጉር ከርካሚ፤

«የየት አገር ሰወች ናችሁ "ጅንጅ"? የተባበረት መንግስታት ወታደሮች?» ሲል ይህት ትክ ብሉ አይቶ አግው «ይሽኛው የፈራ አለዚያም አሸሸልኩ ብሉ የተወነነ ተሰዳቢ ነው። እንግዲያ እኛ "ጅንጅወች" (ቡራቡረ መልከና ፀጉር ያላቸው የሰው አይነቶች) ሁነን አይደለም፤ ላጥ ያለ ስድብ ነው። ዘረ ለግንም መልስ አትስጡ።» ብሉ፤ ለፀጉር ከርካሚም እብራይስጥ እንደግንሰግ፤ መልስ ሳንሰጠው፤ ሌላ የሚገጥመን በይተኛ ገና "ቡና" መጠጣት እንዲግረን ነው።

ጋዜጠኛው።

ጋዜጠኛነቱ አሜሪካዊ ነው። ለዚህ ተጫረ የተግከለበትና ወረውን የሚያቀብልበት ነጥብ ኬንያ- ናይሮቢ ሆኖ የዚያን ከባቢ ዙሪያ ደንበርም ተሸከርከርበታል። ግና፤ ያኔ በነበረው የምስራት አፍሪካ የፓለቲካ ውሽንፍር፤ ኢትዮጵያውያን ቀርቶ ሱማሊወችም ከደንበራቸው አላስገቡትም። አሜሪካዎች ከኢትዮጵያ ተነድተው የወጡበት፤ ሶብየቶች ሶማሊወችን ከድተው፤ ሀበሾችን አግርጠው የተለመሸሹበት ሰሞን ነበር- የብጉታ ሰሞን! ከሱማሊወችና ከኢትዮጵያውያን የደንበር ግፊፊ ጦርነት ገፍቶ የወጣ ወረ ግቀበሉን ራሱ ተርከልናል። ከዚህ በመለስ ግን ጉልቶ የተነገረና ጡብ-የሚል ነገር በመጥፋቱ የጋዜጣው አታሚወች ወረ የለሀም ብለው የወቱቡትና እንደደከግ እንደቶጠረት ሊወሽም ለክጀላት ጉብል ነግረታል። ይህ የሳተ ንግግረ ግን የሂላ ጠጡቱና እንቅፋቱ ሆኖ ሲያስቸግረው በየርከኑ ታዝቤዋለሁ። አሜሪካዎች እስክልተያዙበት ቀን መዋሸትን በጣም ያወዝሉ፤ ስለድከሙቱ መናገር ሀቅ ሆኖ ሰለ፤ እየቶየ ግን እሺን ለመላብ ሲል በገባው ስሁተት እየሳተ ይፈጥበት ጀመር። መተክሉን ከዲው። ያፍ እንድልጫ እየቴፈጠረበት፤ መልሰ ለመዋጥ ሰልቱ አልፈሰስት እያለ ወሽታም ሆነ፤ እስክመጪረሽ የጉዚችን መዲረሽ አብሮት የቶየ እንከን ነበር።

ለጁያ "ድክሙቱ" መለመጫ ሁዋ ያገኘው፤ የሳፈሪውን ህይወት (ኬንያ) እያሸሞነሞነ መፃፍ ነበረና በዚህ በኩል የሰራው ቀጣሪወቹን ከወር የበለጠ ዝም አላሰኘለትም። ከዚህ ድርሰቱ የወጣለት ፈታዊ ዝና ቢዋር ወደኬንያ የእንሰት ግጉሪያ አሜሪካዊ ጉብኝወችን ግበዛቱ ነው። የጋዜጣውን ጡቡንክ ዜና እንባቢወች ግን ውክልናውን አልወደዱትም፤ ሳፈሪውን ከግንም የበለጠ ያውቁታልና። እንደህ በጠበቀው ወቅት ነበር ቤተእስራኤልን በገፈፋ ያነሳው "የመሲ ተልእኮ" የጨበጣ ወረ የፈጠረለት።

የመጀመሪያው የጭንት ምሽት ለመጥሪያ አገልግሉት ውሉ ሲያመልጠው በቅር ከዚያ የተከተለውን የአይነታም ሆነ የቃረግ ወረ አስተጋብቷል። ገፈፋው እየቀጠለ፤ እሱም ያገኘውን እያቀበለ፤ ሌላውም ታራሚ ጋዜጠኛ ሲረበረብበትና ርእሱ ፍቅረን ወርሀ ችክ። የሚያድስበት፤ አድስትም ዋናው አቀንቃኝ ራሱ ሊሆን የሚችልበትን መፍጠር ተመኘ። የዚህን ዘመቻ ስረታሪክ ከሬትም ሆነ ከሂላ ለመተንተን በግሰብ ወደእስራኤል አመጣጡ ያንን ጥልቀት የመረለግ ነበረ። ኢትዮጵያ ውስጥ ገብቱ

የመንደር ፍልሻውን ማየት አመች አይደለም፤ ከዚያ መንደር የፈለሱትን ሰወች "በተዛና ሁኔታ" ማነጋገር የሚቻለውም እስራኤል ውስጥ ብቻ ነው። ወደእስራኤል ከመከነፉ በፊት ግን ቡዳን ውስጥ ፈላሻወቹን የገፈፈው ቡድን ከልፈለገው ከልል ስላገኘው አጉሮት አድሮ በነጋው ለቆታል። ብዙ ያልተመለሰለት ጥያቄ ነበር፤ የታሰረበት ምክንያት፣ እነማን እንዲሰረት፤ የዚያ ምሽት ትእይንት ምን ይመስል እንደነበረ አለማየቱ በንድ ላይ ተደምሮ ቂም አድርበታል። ይሀን ሁሉ አዝማሚያውን እሷም ሆነች እኔ ቆይተን ተስማምተንበታል።

እሷም የዳንስ ተመራማሪ ነችና በንድ አማክይ (ለሰስታችንም) ፕሮፈሰር በኩል ጋዜጠኛው ከኢትዮጵያውያን ሰፈር እንዲሚገባ ስለነገረት፤ መጀመሪያ ጋዜጠኛውን የተቀበለችና ያነጋገረች፣ ብሎም ለቡናው ግብዣ የጠቃችው ራሷ ነበረች። በዚህ አጋጣሚ ብዙ አወርተዋል። እሷን ሆኝ ብዙ ስለሷ ማውራት ቢያቃትተኝም፤ ይህ ጊዘ ለሷም ቢሆን በሁለት በኩል ይጠቅማታል። በንድ በኩል ከንፈር ያልተዋደቀበት መፈለጋችን እንዲለ ሆኖ፣ ሰውየውም ሌላ ያጋጣሚ ኮልኪይ ባህሪ አሳይቷታል ከሁለታችን መሻማት የምታገኘው መዝናናት በእህዝ አይመነዘረም። ስለሆነም "ከሁለት በላ ተንጠልጠል፤ አንዱ ቢሰበር ከንዱ" እንዲሉ ይህ የገበት ትመለለችም። አንዳንድ ሴቶች ወደድርጊት ባይለውጡትም ወንዶች የሚያደርጉትን ከሽማ እሸመጨረሻ የማየት ሱሰና ደስታም አለበቸው። የነዚያ አይነቶች ሴትም አድርጌ ጠርጥሪያታለሁ። ሌላው ነገሬ፤ ለተሰግራቹበት የምርምር (ያበሸች ዳንስ) ቅረማዋ ከኢትዮጵያውያን ሰፈር የመግቢያ እንከን የሌለበት ሽፋን ነበር። ከሁኔታዋ፤ በነዚህ ነገሮች የተጠመዶች ነው የመሰለኝ- የኔ ትንቢት። ለጨዋታ ደረደርኩት እንጂ የትኛው እንዳሚሸልጠት የምታውቀው በለቤቷ ብቻ ነች።

መነሻችን መሀል እየረሳሉም፤ "ኪንግ ዳቢድ ሆቴል" ሆኖ መዳፊያችን የናዝረቱ ኢትዮጵያዊያን የሰፈራ ጣቢያ ነው። ጋዜጠኛውም ሆነ እኔ የተያየናት ይች እንግሊዝ ዊት ዳንሰኛ እጉኑ እንድትቀመጥ ምክንያት ሲሰጥ አይኔን አለገዜ ሰምቸዋለሁ። «ለቃለ-መጠይቅ ያሰብኩት ሰው (እኔን) ከጉኔ ሲቀመጥ መኪናውን በፍጥነት ከመንዳትና በጊዜ ከመድረስ ይልቅ፤ ዝግ ብየ ነድቸ የፈለኩትን ወረ መቅዳት ይቀለኛል፤ እየነዳሁም መመዝገብ አልችልም። መመዝገብ የሚያስፈልገውን ጥያቄ እጠይቀውና በ ሂሳ ወረቀት ሳወጣ ዳግም መጠየቁ ያስለቸዋል። እኔንም የሚያዘናጋኝ ይሆናል።» ነበር ከፊቴ ላይ የተናገረው የመጀመሪያ ጨዋታ።

ጋቤናው ውስጥ ልትጨመር፤ ትኩብሳ አይታኝ ፊቷን ድንገተኛ ጭንቀት ሰይጠት በቀር እኔን ቅም-ያለኝ ነገር አልነበረም።

ሌላ ሌላው የሰብአዊ እንስነቴ እንዳተሸፈነ፤ በቀጣመጥ በኩል ግን በጣም ተመቸኝ። ለዳንሰኛዎም በይን ጥቅሻ ምቾት ሰጥቻት የሂሳውን የ ሰው መቀመጫ ተንሰራፈህበት። ለኔ የተጨነቀ ፊት አስመትታ፤ እጉኑ መቀመጧ በይሉኝታ መያዝ ይሆን? አሊያም የሰለጠነ ጉዲና? እሱ የሰጠው ምክንያት ግብዣ የማያሰጥፍ ይሆን? መልስ ለመስጠት ከቅሜ በላይ ነው፤ ብቻ ያሁኑ ጠቅላላ ስእልና ሁኔታ እንዲያ ነው።

በደሀና ከተነገበው ቁርጡአካሉ ሌላ ቁመናውም ቢሆን ወንድ ለሚያማርጡ ልጃገረዶች አሉታዊ አፍ የሚያስከፍት አይደለም። በተለይም ተመክሮ ያለው ወንድ ለሚሉ ዘመን ያነሰቸው የሴት አይነቶች፤ እሷም የዚህ አይነት ቅኝት ናትና አከሉ የሚያከሂደው ንቅናቂ ያሸብራል። ትንዝረኛ አይን አመላለሱ፤ ከንፈር አጠጣሱ፤ ያንደበት አነሰሱና ከሂሳው ጋንጁውን ታክክ አንገቱ ላይ የወደቀውን ፀጉረን በንገት ንቅናቂ ስልት እየጠበቀ አርገፍግፎ ሲመለስ... ይህ ሁሉ ተዳምሮ ግስገሰውን ተረደቶኛል።

እሳይ ያለው ጭፍንም ሆነ ፍርደ-ገምድል ግምጋሜየ እንዳለ ሆኖ በተጨግሪና ወደ ሂሳ የተረዳሁት፤ ከኔ በጊዳነ የሸሂ ላይ ጨዋታቸው ይሁዲዊነቷን ስትነግረው ለይሁዲውያን ልጃገረዶች ደከግ ነኝ ብሏታል። ግና፣ ለሁሉም ይሁዲዊ ልጃገረድ የሚታመም ሰው ይሁን እሊያም እንግሊዝ ዊና አሜሪካዊ ይሁዲዊ ልጃገረዶችን የፈተነ ወይም ግንኙዎም ይሁዲዊት እኩል ታመኖለች የግለት መሆኑን ለይቸ እልተረዳሁም። እንዲያ ደከግ ነኝ ግለቱ የልቡልብ ሰጥቶ ኩራትና ደስታ ደፍቶብታል። ይሁዲዊነትን በሉታዊ የምትገሰፀው አይሆንም። እኔ ግን እውነቱን ነው አሳልኩም፤ የሰጠትን ኩራትም አይ ወዲያ ለግለት ተመክሮው ያንሰኝ ስለነበር በውስጡሀሊናየም አላግሁትም። ይሁዲውያት ግለት ቀርቶ እንዲት ፍረ ይሁዲዊት ብየ የተገዲደምኪት ልጂገረድ የለችም፤ እንደሱ ከጀምላ አድናቶት የሚከተኝ ተመክሮ ገና ሀልም ነው።

የመጣው ለሰስት ቀን ብቻ መሆኑ ከላዳነኝ በቀር፤ እንዳንድ ሰወች እኔን የሚያጠየሱበት ነጥብ ሁሉ ተጨምሮበት ከሰዋ ቁመናየ ከሱ ጋር በፍፁም የሚያስተያየኝ አይደለም። በፍርድ ተብይዋብኝ ተወዳደረው ቢሉኝ አስረን እመርጠለሁ፤ ከሱ እንፃር፤ ቁሞ መገምጫ በግር-ብረት ተቀይዶ ዘዋራ በታ ከመቀመጡ ያነሰ ቅጣት አይሆንምና። ቀናተኛ በልሆንም የፊት

ለፊት ደበና ግልፈጠውን አእምሮየ አልተቀበለውም።

ዝዘው ሁለት ሰአት ከምናምን ይመስደል። ፀውን ደቂታ ከሷ ጋር በመነሰልና ወሬ ሲተነትን ጨረሰው። ስሜን ቀደም ቢመዘገበውም መድገም አቃተው። ከከብኪቢ አቀራረቡ፤ ብዙ ስለራሱ ከወራው መግቢያ ተጠቅግ፤ «በለቅዳር ነህ?» ስትለው፤ ምራቱን ዋጠ፤ የመጀመሪያው ያነቀው በግስመስል ደግሞ አዋዋጠና ትንፋሽ ከቆረጠ በሂላ፤ ጀርመናዊ ናት ያላትን ባለቤቱን ከዚህች ጉብል እድሜ ጋር አጠጣመው። እንዴት እንዳገኛት ሲነግራት ሚስቱም እንደሱ ጋዜጠኛ መሆኗን ነገራት። «ሁለት ጋዜጠኛ ለትዳር አይመቻችም፤ በጣም ችገር አለብን... ሚስቴ ሴኔጋል ስትወል፤ እኔ ጆንህንስበርግ፤ አሁን እኔ እየረስሌም፤ እሷ ከይሮ ነው ያለችው፤ ነገ ጠዋት ደግሞ ከርቱም ትገባለች፤ ከዚያም ሲሳ፤ ሲሳ፣ ሲሳ።» አለ።

የጆግራፊ አቀማመጡን መደከት ያቅታት እንደሆነ እንጂ ዳንሰኛዋን ከጋዜጠኛዋ ሚስቱ ጋር በየር ሳይ አበረራቸው። እኔም ብሆን በጠራው በታ አልዘርኩም ብየ አልዋሸም።

«እሷ የምትፅፈው ለግራ አዘንብል የጀርመን ጋዜጣ፤ እኔ ላንድ አሜሪካዊ መሀል ሰፈሪ ጋዜጣ... እንዳንድ ነገር ይገርማል፤ የጋዜጠኛ ህይወት!» አለትና የዝነት መልስ ከዳንሰኛዋ ተደረገ። ሳውቃት ወሪ የመቆፈር ጉጉቷ ወሰን የለውም። ታዲያ ወሰን እየዘለለች፤ ቃዲ-ቃዲውን እየጠሰች ስትጠይቀው ያጥፋት ጀመር። እሷ ግን የጨዋታውን ደዘት ገና የተረዳች አልመሰለችኝም። ይህ ጭት የተፈጠረው ከሷ የሱን ፍላጉት ያለማወትና ለሚጫወተው ተጣጣሚ ጨዋታ የመፍጠር አቅም አጠች፤ የምታቀርበው ጥያቄ ሁሉ ግንኙቱን የበለጠ የሚያስገላበት እየሆነ ሲመጣ ሳይታወቀው መቆናጠር አበዛ።

ይህ በንደህ እንዳለ ሆኖ፤ ከከረመብኝ የዳንሰኛዋ ኩሽማ የተነሳ ልቢ ወደሂላ መቀመጫ እንደሚጉተት አድርጌ ቆጠርኩት። እኔን በይኗ ለመግረፍ የምታደርገው ጉደሉ ያንገት ሰበራ አይኗን የሚያስቀረው ከሱ የቀኝ ትከሻና የጀሮ ግንድ ሰር ላይ ሆነ። ልታደርገው አልደፈረችም እንጂ የግማሽ ክበቡን ዙሪያ ብትሞላው ይለይልን ነበር። መንታ ይሱኝታዋና ሀሊናዋ ወሰን ያጣ ምኞቷ ደየናት። የኔ ቀለብ ግን ስትጨነቅ ውላ በቀለም የገረፈችው ግማሺ ፊቷና ያይኗ ሽፋሽፍት ብሉም የተከፈተ መሆኑን የማየው የግራ አይኗ ግራ ወሽመጥ ብቻ ሆነ። ይህ መቁነጥነጧን ጨሉ በመሉ ለሱ ስላደረገው ለመልስ ምት የሚያደርገው ሽርጫጣዊ አቀላለሱና ትእይንቱን፤ እኔን ከመርሰቱ ጋር ሳስገው፤ በፍሪካዊ የገጠር መንደሮች ሲዘር ማየት በሰለቸው

«ተፈስት፣ ፈረንጅ፣ ተፈስት» ባዶ ዘብቅ መነቀ እዶን እንደተመለከተኝ ደምድሜ እመቂዋለሁ። በሩንዋ እመነትን ነው! እገር ጥሌኝ እንጂ እረኝነትን ብሽነሚው የማነሪውና ምንገሪም ከሚንታየ የማይወርድ የልጅነት ትዙታየ ነው፣ በጣም ትልት ትዙታየ!

ተራ ኩሽማ ትርኢትን እየመገባት፣ ምሁፉዋ ጥልቀትን ሊያስገሳትና እንደማደበሪያና ማጠፈጫ ሊጠቀምባት፣ ከመጫት ርእስ ጋር እያዛመደ ሉላዊ እመለከከቱን ያናብዘ ጀመር። እኔ እድግጭ፤ እነሱ ተወጣጣሪወች ሆኑ። ነገሪ የተነሳው ያሚሪካዋችን ለመሪ ተልእኮ አስተዋፅእ አሰጣጥ አስመልክቱ ነበር፤ «እምናለሁ፤ የኛ ደሞክራሲ (እሜሪካዊ) ለሉላዊው የግለሰበች ነፃነት የሚያደርገው ትግል ከበቂ በላይ ነው። የ«ተታሊታሪያኑ» ግርፍ መንግስት በፍሪካ ላይ የሚያደርገው ግንዣበብ እየሰፋ ሂዷል። ግብፅ ላይ ሞክሮ ከሰረ፤ (ረሲያውያንን ይመለኸናል እንደህ የሚለቸው) ታንዛንያ ላይ ተንሸራተተ ... በግድ ነው እንደሸራተት ያደረግነው። ሲላው መከራ ከጥቅሽ ሊገባ አይችልም። ፕረዚደንት ሬጌን ከስልጣን ከወጡ በፍሪካ ውስጥ አንድ የተቆረሰብን ቅርጥፍ አክል ኢትዮጵያ ብቻ ነው። ሞዛምቢክና አንጉላ ያላመለጠንና የማያመልጠን ነው። ሊሸውዱን መሞከራቸው ግን አይክድም። ግርክሲዝም በምሁራ ተቀባይነት ሲያጣ መሸርከሪያው... እንደሚሲ ዮናውያን (ጋዜጠኛው ክቶሊክ ነው) ባልተግረውና ሬደል ባልቆጠረው ገበሬ ስለሆነ ሲንጠረጥር ሊገልቡን ሲሉ ደረስንባቸው። በሱማሊያ በኩል የሄድሽ እንደሆነ፤ በረሲያውያን መነንበት የተፈጠረው ኢሰብአዊ ድርጊት የሚጠቀስ አይደለም። በርግጥ ጠንካራ ሁኔታ ነበር፤ ሱግሌወችን ያጸናቸው የኢት ዮጵያውያን እጅ በነጣ ለሰብዮቶች መነጠት ነው። ከዚህ በመለስ ግን ወደኬንያ የተጋፊበት ሁኔታ የለም፤ አይችሉም... ጊዜ ያልሰጠና የተጣደፈ ጥልቅታ ያደረጉት... ግለቴ.. የኢት ዮጵ·ያውያን ጥታት የምእራብን አለም ያስገረመ ሁኔታ ነው... » ሲል አቂረጠችው፤ ጥሌብት እንጂ ስለፓለቲክ ከግውራት እንበለ-ትይስት የዛር ዳንስ ዝላይ ይቀላት ነበር። ግና፤ ከሱ ሂላ የቀረች መስላ ለመታየት አልፈለገችም፤

«የምትለኝ፤ ... ልትመታ የፈለከውን ነጥብ ሳትረሳ፤ ኢት ዮጵ·ያውያን ከሚኒስት ሆኑ ነው?» አለች፤ በጣም የገረመኝ ጥያቄ ነበር።

«ከሚኒስት የመሆንና ያለመሆን አይደለም... ዳግሞም ይሁን ብትይ የኢት ዮጵ·ያውያን የክፒታሊዝም መንፈስ ልት ነው፤